

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΙΚΩΝΑΣΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Αρ. φύλλου 135 Τιμη 15 σεντ Νιόβρης 1983

ΣΤΙΣ ΆΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

- 19ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ Π.Ε.Ο.
- ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
- ΓΡΕΝΑΔΑ - ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
- ΕΛΛΑΔΑ - ΤΟΥΡΚΙΑ
- Κ.Μ.С. - ΤΣΟΚΚΟΣ
- και άλλα ΕΡΓΑΤΙΚΑ
- ΤΟ ΡΙΚ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΔΩΝΕΤΑΙ ΞΑΝΑ Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ανάγκη για νέα πορεία

Η άγρια επίθεση με ρουκέττες και πυροβολικό Συριακών και φιλοσυριακών δυνάμεων ενάντια στους υποστηριχτές του Αράφατ στους συνοικισμούς και την πόλη της Τρίπολης που προκάλεσε το θάνατο σε εκατοντάδες μαχητές και γυναικόπεδα αποτελεί νέο ορόσημο στην τραγική ιστορία του Παλαιστινιακού λαου και θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την Παλαιστινέζικη Επανάσταση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ

Η σφοδρότητα της επίθεσης και το αδιάκριτο σφυροκόπημα των δύο καταυλισμών «Νάχα Ελ Μπάρεν» και «Μπαντάουν», όπου κατοικουν χιλιάδες άμαχοι Παλαιστίνιοι φανερώνουν τη βαρβαρότητα και τον κυνισμό του Συριακού καθεστώτος και την αποφασιστικότητα του. Ασσαντ να βάλει κάτω από τον απόλυτο έλεγχο του την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (Ο.Α.Π.) μετατρέποντας τη σε πειθήνιο όργανο της εξωτερικής του πολιτικής.

Οι δυνάμεις του Αμπου Μούστα που παίρνουν μέρος στην επίθεση ενάντια στον Αράφατ, ανεξάρτητα αν στα πρώτα στάδια της «ανταρσίας» τους (τον περασμένο Μάη) απηχούσαν μια γηνησια αντιπολιτευτική διάθεση των Παλαιστινών προς τη λανθασμένη ηγεσία στην Ο.Α.Π. και την πολιτική του Αράφατ, με τις πρόσφατες ενέργειες τους έχουν κατανήσει πιόνια στα χέρια των Ασσαντ και Καντάφι και θα χάσουν τελικά κάθε υποστήριξη και σεβασμό ανάμεσα στις πλατείες παλαιστινιακές μάζες.

Ηδη ακόμα και δυνάμεις που αντιτίθενται στην υποχρηστικότητα του Αράφατ και την εμμονή του σε άκαρπες διπλωματικές μανούβρες και συμμαχίες με άραβες βασιλήδες και

σειχηδες αναγκάζονται να τον υποστηρίξουν μπροστά στη συριακή επίθεση.

Οι μάζες στα κατεχόμενα από το Ισραήλ εδάφη όπως κι οι μετανάστες παλαιστίνιοι στις διάφορες χώρες (και στην Ελλάδα) εκφράζουν με μαζικές κινητοποιήσεις την οργή και τον αποτροπιασμό τους για την αδελφοχτόνα επίθεση της Συρίας και των ανδρεικέλλων της την ίδια στιγμή που οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις απειλούν το Λιβανό με εισβολή.

Οι μαρξιστες και το εργατικό κίνημα της Κύπρου δεν μπορούν παρα να ενώσουν τη φωνή τους καταδικάζοντας ανεπιψύλακτα την επίθεση.

Το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ έχουν υποχρέωση να καταδικάσουν ξεκάθαρα όχι μόνο τις αδελφοχτόνες συγκρούσεις αλλα και την ανάμεικη της Συρίας και της Λιβύης. Αλλιώτικα η υποστήριξη προς τους παλαιστίνιους που σφάζονται σήμερά για τα συμφέροντα αυτων των καθεστώτων δεν θα "ναι τίποτα άλλο παραγεντική και υποκριτική.

Οι γενικες θέσεις της Σ. Έκφρασης πάνω στο Παλαιστινιακό ζήτημα είναι γνωστες κι αναλυθήκαν πρόσφατα σε μια σειρα από άρθρα.

Το βρίσκουμε δύσκολο, πραγματικα την ώρα που τ' αδελφια μας οι παλαιστίνιοι στο Λιβανό μετρουν για άλλη μια φορα τα τραγικα θύματα των συγκρούσεων εμεις ν' ασχολούμαστε με θέσεις, αναλύσεις και «προοπτικές». Θα σφίξουμε δύμως την καρδια μας και θα προσπαθήσουμε να τοποθετήσουμε τις απόψεις μας.

Ηδη ακόμα και δυνάμεις που αντιτίθενται στην υποχρηστικότητα του Αράφατ και την εμμονή του σε άκαρπες διπλωματικές μανούβρες και συμμαχίες με άραβες βασιλήδες και

Εξ άλλου οι ιδεαλιστικες, ρομαντικες εκκλήσεις για ενότητα χωρις ανάλυση των αιτιων της κρίσης στην Ο.Α.Π. και των διεξδων που διαγράφονται δεν μπορουν να προσφέρουν τίποτε ουσιαστικο στην Παλαιστινιακη επανάσταση.

Ο ΑΡΑΦΑΤ

Οποιαδήποτε έκβαση κι αν έχουν οι συγκρούσεις στην Τρίπολη η ηγεσία του Αράφατ στην Ο.Α.Π. έχει υπονομευτει σημαντικα και δεν μπορει να θεωρειται πια σαν ο αδιαμφισβήτητος ηγέτης. Τις υλικες βάσεις γι' αυτη την εξέλιξη δεν ειναι δύστκολο να τις εντοπίσει κανένας. Ο ηγέτης που διοικη διχατόρικα μια οργάνωση συνεχίζει να διατηρει τη θέση του και τους υποστηριχτές του ικανοποιημένους όσο καιρο η οργάνωση προχωρει μπροστα και, προοδεύει και εκπληρώνει ή βρίσκεται στο δρόμο της εκπλήρωσης των στόχων της.

Μια που η πολύχρονη ηγεσία του Αράφατ στην Ο.Α.Π. έφερε μια σειρα από ήττες στην παλαιστινιακη επανάσταση, με πιο μεγάλη ίσως την περσυνη αποχώρηση απο τη Βηρυτο, ήττες που δεν άλλαξαν την πολιτικη του ούτε τις συμμαχίες του, ήταν φυσικο το κύρος του να υπονομευται και η ηγεσία του να αμφισβητηθει.

Οι Παλαιστινιακες μάζες έχουν βαρεθει τη διπλωματια. Δεν εμπιστεύονται ούτε τον Ο.Η.Ε. ούτε την ΕΟΚ ούτε τον Χουσέϊν της Ιορδανίας και τους Σειχηδες της Σαουδικης Αραβίας. Απο την άλλη, μια σειρα απο πόλεμοι με το Ισραηλ έχουν αποδείξει πως δεν υπάρχει ούτε στρατιωτικη λύση στο πρόβλημα.

Μέσα σ' αυτο το αδιέξοδο οι δυσαρεστημένοι στη Φάταχ (την κύρια στρατιωτικη παλαιστινιακη Οργάνωση) αποφάσισαν να τα ρίξουν όλο στον Αράφατ.

ΟΙ ΣΤΑΣΙΑΣΤΕΣ

Απο την αντιπολιτευση τους απουσιάς και η ανάλυση και το πρόγραμμα. Ενώ στην αρχη παρουσιασαν μια μεγάλη Συνεχίζεται στη σελ. 11

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΜΑΣ ΧΤΥΠΑ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ

Απολύσεις στου Μπάτα — Κ.Μ.С. — Χαρτοβιομηχανία

Εδώ και αρκετο καιρο στις αναλύσεις μέσα απο την εφημερίδα- μας επισημαίναμε τους κινδύνους που συνεπάγεται και για την δικη-μας οικονομία η διεθνης κρίση του καπιταλισμου και τα αδιέξοδα στα οποια οδηγούνται οι δυτικες οικονομίες ακόμα κι οι βιομηχανικες. Ήδη οι υπο-ανάπτυξης χώρες κτυπούνται εδώ και χρόνια απο τη Διεθνη κρίση.

Τότε οι διευθύνοντες την Κυπριακη οικονομία πουλούσαν στους εργαζόμενους χαρας ευαγγέλια για τηνδήθεν αποφυγη της κρίσης κομπάζοντας για την ε φ ε τ ι κ ο τ η τ α και εργατικότητας.

Εμεις λέγαμε τότε ότι η «ευρωστία» της οικονομίας μας βασίζεται σε τυχαία γεγονότα και κύρια η ανάπτυξη που είδε στα πρώτα χρόνια μετα το 74 βασισθηκε στα μεροκάματα πείνας εξ αιτίας της μαζικης ανεργίας που υπήρχε τότε. Ότι θα έπρεπε να ληφθουν ριζικα μέτρα αν δεν θέλουμε να δούμε την οικονομία μας να οδηγείται σα αδιέξοδα με βαριες συνέπειες για τους εργαζόμενους.

Κύρια καλούσαμε τα δυο Αριστερα κόμματα ΑΚΕΛ — ΕΔΕΚ να προχωρήσουν στην οιοθέτηση ενος κοινου προγράμματος πάλης που θα ένωνται τους εργαζόμενους για να μπορουν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικα τις επιθέσεις που θα ξεκινούσαν ενάντια τους οι αστοι στην προσπάθεια τους να διατηρήσουν τα κέρδη-τους.

Την στιγμη που γράφονται αυτες οι γραμμες γίνονται νέες μαζικες απολύσεις (90 εργαζομένων) στο εργοστάσιο χαρτοκιβωτιών στην Πάφο λόγω κλεισμάτων του που έρχεται να συπλήρωσει το κύκλο διάλυσης και των οκτώ εταιρειών απο τις Κεντρικες βιομηχανίες Πάφου.

Το κλεισμό του εργοστασίου αυτου γίνεται παρα την αντίθετη γνώμη — των «ειδικων εμπειρογνωμόνων» που έφερε η κυβέρνηση — ότι ήταν και είναι βιωσιμο και ότι η λειτουργία του έπρεπε να συνεχίσει.

Συνέχεια στη σελ. 40

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

ΝΕΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΟ Κ.Μ.С.

ΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Ακόμη ενός εργοστασίου, εργάτες πετάγονται στο δρόμο. Η Κ.Μ.С. απόλυτες πριν μερικές μέρες εννια τουλάχιστον εργάτες (υπάρχει μεγάλη πιθανότητα και για άλλους δύο) σαν πλεονάζον. Επισκεφθήκαμε το εργοστάσιο και μιλήσαμε με τους εργάτες μόλις ανακοινώθηκαν οι απολύσεις.

Ο εργάτης Αντρέας Κώστα μας είπε και τα πιο κάτω: « Ότι το εργοστάσιο οδηγήθηκε σ' αφτή την κατάσταση: Να μην έχει δουλειά και να απολύει εργάτες, ένεκα της κακής διαχείρισης εκ μέρους της διέφυνσης. Μια περίοδο το εργοστάσιο απασχολούσε γύρω στους 250 εργατούπαλλήλους. Σήμερα υπάρχουν περίπου σαράντα - πενήντα εβδομαδιαίοι εργάτες στην παραγωγή και δυό υπεύθυνοι παραγωγής με μισθό £400 τον μήνα. »

Σε ερώτηση μας για το τι συζητήσεις και διαβήματα έχουν γίνει με τις συντεχνίες για να λυθεί τώρα το πρόβλημα με τις απολύσεις ο Αντρέας μας απάντησε:

« Με τις συντεχνίες δεν έγινε συζήτηση για λύση του προβλήματος, αφού - μας λένε - δεν έχει δουλειές απολύτες... »

« Και δεν είναι μόνο τώρα που δημιουργείται το πρόβλημα, ποτέ δεν μας πλήρωνε κανονικά, πέρσι τα Χριστούγεννα πήραμε υποχρεωτική άδεια άνευ αποδοχών για τέσσερις μέρες. »

Σχετικά με τα προβλήματα του εργοστασίου αφτού, την κακοδιαχείρηση εκ μέρους της διέφυνσης και παλιές εργατικές κινητοποιήσεις που είχαν δημιουργηθεί μέσα σ' αφτό, μας μίλησε και ένας πρώην εργάτης της Κ.Μ.С. ο Αχιλλέας.

« Συνεπεία της κακοδιαχείρισης «Βγήκε» ζημιώμενη η Εταιρεία, από την παραγελία του Ο.Σ.Ε. Ελλάδας (75 λεωφορεία τουριστικά, αξίας περίπου £2,000,000) και έφτασε στο σημείο να κατακρατά από το Ταμείο Προνοίας των εργατούπαλλήλων το ποσό των £18,000 για να διακινεί την εταιρεία. Διότι για την εκπλήρωση της παραγγελίας αυτής η Κ.Μ.С. συνεργάστηκε με την Τ.Ι. Αγγλίας και ανοίχτηκε καινούργιο εργοστάσιο για την κατασκευή των λεωφορείων Η.Τ.Ι. αγόρασε μετοχές από την Κ.Μ.С. και ήρθε στην Κύπρο Αγγλος διεφυγούντης, ο οποίος για τα συμφέροντα της εταιρείας του κατασκευασε τα πλαινά, τα πατώματα και τες οροφές στην Αγγλία, διότι δήθεν θα ήταν πιο φτηνό. Φτάνοντας στην Κύπρο όμως τα υλικά, τα σχέδια είχαν αλλάξει από τους υπέφυνους του Ο.Σ.Ε. στην Ελλάδα και έτσι πήγαν όλα άδικα, ξεδεύοντας άλλα τόσα για μετατροπές. Μετά απ' αφτό το φιάσκο με τα λεωφορεία του Ο.Σ.Ε. η Τ.Ι. αποχώρα και ο Καϊσής αγόρασε πίσω τις μετοχές του. »

« Τότε άρχισε η μεγάλη εργατική κινητοποίηση - απεργία, μέσα στις γιορτές των Χριστουγέννων 1981,

με αφορμή εχτός από το κατακράτημα του Ταμείου Προνοίας και τις μαζικές απολύσεις που άρχισαν να γίνονται μετά την παράδοση στον Ο.Σ.Ε. Η απεργία κράτησε για δεκαπέντε μέρες με αρκετή επιτυχία όμως οι απολύσεις δεν έγινε δυνατό να αποφευχθούν.

» Με τα συνεχή αφτά λάθη της διεύθυνσης έχουμε τώρα πάλι τες καινούργιες αφτές απολύσεις και καμιά εγγύηση για την δουλειά των υπολοίπων εργατών, που μένουν μετέωροι και δεν έχουν που να στηριχτούν. Όμως οι εργάτες είναι, που στήριξαν τον Καϊσή και στις καλές και στις άσχημες του μέρες. Είναι από τον ιδρώτα των εργατών που χτίζει σήμερα το τεράστιο του σπίτι και από τον δικό τους ιδρώτα είναι που επενδύει τεράστια ποσά σε ακίνητη περιουσία στην Πάφο. »

ΕΡ: Πώς νομίζεις ότι πρέπει να ενεργήσουν σήμερα οι εργαζόμενοι;

« Νομίζω πως πρώτα από όλα οι εργάτες πρέπει να παλαιώψουν για μια επιτροπή ελέγχου, την οποία να εκλέξουν οι ίδιοι, και η οποία να

αναλάβει να δει που έχουν πάει τα λεφτά της εταιρείας, τα κέρδη που έβγαιναν παλιά και ποιός φταίει για τα σημερινά χάλια. Πρώτα απ' όλα που βρίσκει τα λεφτά στο Καϊσή να ξοδεύει εκαντοντάδες χιλιάδες λίρες για αφτό το σπίτι και για τόσα ακίνητα στην Πάφο; Γιατί δεν επενδύει αφτά τα λεφτά στην επιχείρηση παρά την αφήνει να διαλυθεί;

» Δεύτερο νομίζω πως οι εργάτες πρέπει να προχωρήσουν στο αίτημα για κρατικοποίηση της εταιρείας, από τη στιγμή που είναι φανερό πως ο Καϊσής δεν έχει καμιά διάθεση να την βγάλει από την λάσπη. Η Κ.Μ.С. ήταν μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες με καλές προπτικές. Η διέφυνση την οδήγησε στο χάος. Γι' αφτό δεν πλήρωσε η εργοδοσία - αφοτί καλά την έχουν. Πληρώνουν οι εργάτες με απολύσεις. Οι εργάτες έχουν κάθε δικαίωμα να παλαιώψουν για την κρατικοποίηση της εταιρείας. Αυτά όλα βέβαια, για να πετύχουν χρειάζεται μια αποφασιστική στάση εκ μέρους των συντεχνιών και βασικά της ΠΕΟ. »

B.I.

ΤΟ PIK ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η πρωτοβουλία Γκουεγιαρ εχτος της δύλης πολιτικής αναταραχής που εδήμητοργήσε είφερε στην επιφάνεια ακόμα ένα σοβαρό θέμα. Το θέμα της ίσης μεταχείρισης και της ίσης προβολής των κομμάτων από το PIK.

Σε συζήτηση που έγινε στην πρόσφατα στη Βουλή, με αφορμή έγκρισης χορηγίας προς το PIK, οι πολιτικοί αρχηγοί των κομμάτων βρήκαν την ευκαιρία να καταδικάσουν την πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι τις θέσεις του ΑΚΕΛ για την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ που παρουσιάστηκαν σε δημοσιογραφία διάσκεψη, μετάσησε στην πρόσφατη της Κ.Μ.С. οντοτοποίηση στην προβολή των πολιτικών εξελίξεων γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ. Έτσι το PIK χαρακτηρίστηκε «Κυβερνητικό ίδρυμα Ραδιοφωνίας» από τον βουλευτή του ΑΚΕΛ Ντίνο Κών/νου. Ακόμα το κατηγόρησε ότι

ΕΝΩΝΕΙ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ Α.Π.

Πήραμε την πιο κάτω επιστολή από σύντροφο της Τοπικής Οργάνωσης ΕΔΕΚ Αθηαίνου, ο οποίος αγωνιζόταν μέσα από τις γραμμές της ΕΔΕΝ από το 1976 και ήταν ένα από τα στελέχη της Αθηαίνου που στήριξαν την τοπική Νεολαία του κόμματος.

Για εφτα συνεχή χρονια, είτε μέσα από την ΕΔΕΝ, είτε από την ΕΔΕΚ έδινε διάλεξης της δυνάμεις του για την πρόοδο του κόμματος μέσα στην Αθηαίνου.

Σαν δραστήριο στέλεχος ήθελε να ξέρει που βρίσκεται η πολιτική του κόμματος και που οδηγείται από την ηγεσία, κριτικάροντας με θάρρος οποιαδήποτε

Δινόδημε πο κάτω αυτούσια την επιστολή του συντρόφου Κ. Αντζουλή.

Στες 28.7.83 πήρα επιστολή από την τοπική επιτροπή της Αθηαίνου η οποία με πληροφορίες για την αποβολή μου από το κόμμα λόγω «αντικομματικών ενεργειών».

Όπως σ' ολες τις προηγούμενες αποβολές, ήταν και στη δική μου περίπτωση, χρησιμοποιήθηκε η σφραγίδα του «αντικομματικού», σφραγίδα που χρησιμοποιήθηκε για να καλύπτει τις πραγματικές προθεσμίες της, γραφειοκρατία.

Οι λόγοι που ορισμένα μέλη της τοπικής επιτροπής προχώρησαν στην εισήγηση για αποβολή μου, είναι γνωστοί και τους γνωρίζει κάθε συναγωνιστής της ΕΔΕΚ Αθηαίνου.

Είναι οι διαφωνίες - μου με την κεντρική ηγεσία, τόσο σε θέματα πολιτικής γραμμής, όσο και σε θέματα εσωκομματικής διοικησης και ιδεολογίας. Όπως ακόμα και οι διαφωνίες μου με ορισμένα μέλη της Τοπικής επιτροπής που λειτουργού-

σαν και λειτουργούν καθ' υπόδειξη της γραφειοκρατίας.

Διαφώνησα με την σημερινή ηγεσία του κόμματος, όταν ακολούθωντας δεξιά στροφή οδήγησε το κόμμα στην εκλογική αποτυχία και δόταν 15 μέρες πριν και μετά τις εκλογές απόβαλλε 5 από τα ποι σημαντικά στέλεχη της Λάρνακας.

Διαφώνησα όταν στην προεκλογική - του ομίλια στην Αθηαίνου, ο Λυσσαρίδης, υποστηρίζονταν από γνωστό εσκαρτητάζη, και αρνήθηκαν να απαντήσει σε ερωτήματα άλλων ακροατών αποπαίρουντας - τους.

Διαφώνησα όταν η Τ.Ε. - καθ' υπόδειξη γνωστών και δηλωμένων δεξιών στοιχείων της Επαρχιακής Επιτροπής και της Κεντρικής ηγεσίας του κόμματος - προχωρούσε χωρὶς καμμα συγκατάθεση της κομματικής βάσης και συνεργάζοταν με τον συναγερμικό σύλλογο Αθηαίνου «ΟΘΕΛΛΟ» - που ας σημειωθεί ήταν το άντρο των εοκαρταζήσων το 1974.

Όταν στα πλαίσια προώθησης

στροφή της ηγεσίας και οποιαδήποτε εγκατάλειψη αρχών.

Γι' αφτη του την δραστηριότητα η σημερινή ηγεσία του κόμματος προχώρησε στην αποβολή του από τις επίσημες γραμμές του κόμματος.

Ο σύντροφος Αντζουλης όμως, δεν απαγορεύεται από την αποβολή του. Πιστος στης Μαρξιστικες παραδόσεις συνεχίζει τον αγώνα - του μέσα από τις γραμμές της Αριστερής Πτέρυγας έχω από τα γραφεία και τις επίσημες ταυτότητες αλλα μέσα στο μαζικό χώρο της ΕΔΕΚ και το εργατικό κίνημα γενικώτερα.

την πολιτικη που ακολουθεί τα τελευταία 3 χρόνια.

Σπήν αδυναμία - της ακόμα η γραφειοκρατία να πείσει ή να περάσει την τρομοκρατία μέσα στη μέλη της βάσης, δεν διστάζει ακόμα να εγκαταλείψει και να διαλύσει ολόκληρες οργανώσεις τοπικες μέχρι και επαρχιακες.

Όλοι ζέρουν πως για την σημερινη κατάντια της παραδοσιακα δυνατης ΕΔΕΚ Αθηαίνου, ευθύνεται κατα κύριο λόγο, η κεντρικη και επαρχιακη ηγεσία του κόμματος. Χρησιμοποιούσαν και χρησιμοποιούσαν κάθε είδους φεψια και λασπονογία για να με φθέρουν μπροστα στα μάτια των υπολοίπων συναγωνιστων. Η προσπάθεια - τους όμως στερείται κάθε πολιτικου χαρακτήρα και επιχειρημάτων. Παρα τις διαφωνίες και τη δικαιολογημένη πικρία - μου, δεν απογοτέβουμαι ούτε και απομακρύνουμαι από τον καθημερινο αγώνα του κόμματος.

Είναι αλήθεια πως υποστήριξα τον αγώνα των αποβλημένων μαρξιστων και ζήτησα επιστροφή - τους στο κόμμα.

Παλέβω με την Αριστερη Πτέρυγα γιατι την θεωρω αναπόσπαστο κομμάτι της ΕΔΕΚ. Η Αριστερη Πτέρυγα είναι η μόνη διέξοδος για κάθε τιμο εδεκίτη που αντιστέκεται στη γραφειοκρατία. Είναι η δύναμη που παλέβει για να τοποθετεί το κόμμα πάνω σε υγιεις δημοκρατικες βάσεις και να επιστρέψει στες Αριστερες - του Παραδόσεις.

Πρέπει όλα τα προβληματισμένα στέλεχη και μέλη της ΕΔΕΚ, να συσπειρωθουν γύρω από την Αριστερη Πτέρυγα για να παλέψουμε όλοι μαζι για, την ενότητα του Κόμματος και γι' αφτα που οι γραφειοκράτες αρνιούνται να αγωνιστουν.

Οι γραφειοκράτες προσπαθουν να κρατουν το κόμμα σε κατάσταση τρομοκρατίας. Καθήκον κάθε εδεκίτη είναι να βάλει ξεκάθαρα τις απόφεις και τις διαφωνίες του. Καθήκον κάθε εδεκίτη είναι να σταθει τροχοπόδη στο κατήφορο της δεξιας του κόμματος.

Οι πράκτορες της Αστικης τάξης μέσα στο κόμμα επωφελούνται από τη σιωπη και την αδράνεια - μας και οδηγουν το κόμμα όλο και πιο μακρια από τις παραδόσεις του και στη καταστροφη. Πρέπει η βάση να μιλήσει. Και η φωνη της πρέπει νάναι οργισμένη. Τότε μόνο το Σ.Κ. ΕΔΕΚ θα επιστρέψει στο Μαρξισμο και την εργατικη τάξη, πρωτοπόρο στον αγώνα για μια Κύπρο και ένα κόσμο ελεύθερο και Σοσιαλιστικό.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΝΤΖΟΥΛΗΣ
μέλος της Τ.Ο. ΕΔΕΚ
ΑΘΗΑΙΝΟΥ

Νέες απολύσεις στο Κ.Μ.С., Μπάτα, Χαρτοβιομηχανία

Συνέχεια από τη σελ. 1

Στο Κ.Μ.С έχουμε αυτες τις μέρες νέες απολύσεις που έρχονται να συμπληρώσουν τις πιο παλιες απολύσεις που έγιναν την τελευταια περιόδο (βλ. ρεπορτάζ για το Κ.Μ.С.σε άλλες σελίδες).

Απολύσεις εργατων είχαμε τον τελευταιο καιρο στην οικοδομικη βιομηχανία, στα μεταλλεια και στη ξενοδοχειακη βιομηχανία όπου η ανεργία στο τομέα αυτο πιθανο να προσλάμβανε διαστάσεις αν δεν συνέβαλλε στη στήριξη της δραστηριότητας του κλάδου η μαζικη κάθοδος Λιβανίων λόγω του πολέμου εκεί.

Το πιο ανησυχητικο άμως γεγονος που ήρθε να σημειωθει την βδομάδα που μας πέρασε ήταν οι μαζικες απολύσεις απο τη βιομηχανία ΜΠΑΤΑ. (Απολύθηκαν 39 εργαζόμενοι).

Λέμε ότι οι πιο πάνω απολύσεις είναι οι πιο ανησυχητικες γιατι η βιομηχανία ΜΠΑΤΑ είναι απο τις πιο μεγάλες βιομηχανίες της Κύπρου και η πιο μεγάλη του κλάδου κάτι που θα πρέπει να προληφηται γενικα διάλογονταν περισσότερους των εργαζομένων - Ας σημειωθεί ότι μεταξύ των απολυθέντων υπάρχουν πρόσωπα με 35χρονη υπηρεσία.

Το τι συμβαίνει σήμερα στη βιομηχανία ΜΠΑΤΑ μας δίνει τα πιο σοβαρα σημάδια του τι θα συμβει την επόμενη περίοδο και που σίγουρα θα καλύπτει ένα γενικότερο φάσμα τομέων της οικονομίας.

Σε υπόμνημα τους, οι δυο συντεχνίες ΠΕΟ - ΣΕΚ, προς το πρόεδρο της Δημοκρατίας αφου αναφέρονται στην κατάσταση που έχει δημιουργηθει στη βιομηχανία υποδημάτων - ημιαπασχόληση - απολύσεις και διακοπη έστα και προσωρινα των εργατων αριστερών βιομηχανιων - λόγω της μείωσης παραγγελιων για εξαγωγη και τις αυξησησ των εισαγομένων υποδημάτων στην Κυπριακη αγορα, ζητουν απο τη κυβερνη-

ση να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για μείωση των εισαγωγων και για αυξήσεις των εξαγωγων μας.

Αυτη η θέση που παίρνουν οι συντεχνίες - δι θηλαδη το πρόβλημα θα λυθει με μείωση των εισαγωγων - πέραν απο το δι οι εφελης, ουσιαστικα δεν πρότεινει τίποτα για τους εργαζομένους και περισσότερο απο την αναρχιας στη παραγωγη και της αδυναμίας και απροθυμίας του ιδιωτικου κεφαλαιου για επενδύσεις στη παραγωγη λόγω του κλίματος που απορρόφησαν οι εξης χώρες.

Οι εισαγωγες στον κλάδο αυτο ήταν περιποιονται 1 εκατ. 155 χιλιαδ. λίρες εκ των οποιων τον κύριο όγκο εισαγωγων τον έχουμε απο τις εξης χώρες με 750 χιλ. λίρες περιποιο.

Αγγλία 12%
ΗΠΑ 9,7%
Ιταλία 9,1%
Ισπανία 16,3%
Γερμανία 7,6%

αν αυτες οι χώρες για να λύσουν το ανεργιακο τους πρόβλημα η κάθε μια προχωρησει σε μέτρα ενάντια στις εισαγωγες σε μια σειρα απο προϊόντα, εκείνο που θα έχει σαν αποτέλεσμα θα είναι η επιτάχυνση της κρίσης και το εισιτήριο για την καταστροφη τους, πράγμα που όλοι οι αστοι το γνωρίζουν και που αν πολλες φορες προχωρων στο προστατευτισμο είναι γιατι βρίσκονται σε σχέση με τα μέτρα που αυτες τις ποσότητες σε σχέση με τα πρόϊόντα που ειδους αφορισμουν απο τις ποσότητες σε σχέση με τα π

Γεν. Συνέλευση Ο.Ε.Β:

Στην τελευταία Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας Εργοδοτών και Βιομηχάνων (Ο.Ε.Β) ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. Κολοκασίδης έδειξε καθαρή την τακτική που θα ακολουθήσουν οι βιομηχάνοι για να σώσουν τα κέρδη τους. Τούτη η τακτική στηρίζεται πάνω σε μια βάση.

«Να κτυπηθούν τα μεροκάματα των εργαζομένων».

Ο κ. Κολοκασίδης στην ομιλία του τονίζει ότι ο σημαντικότερος παράγοντας που επηρεάζει την ανταγωνιστική μας υκανότητα είναι εκείνος της αύξησης του εργατικού κόστους...» υποστηρίζοντας ότι οι μισθοί ανέβηκαν κατά 225% από το 1977 - 1983, σε αντίθεση με την παραγωγικότητα που αυξάνεται με πολύ αργούς ρυθμούς. Για αφτή την αύξηση στους μισθούς ο κ. Κολοκασίδης αναφέρει ότι «Πρώτος παράγοντας είναι κατά την άποψη μου ότι στην Κύπρο, σ' αντίθεση με το τι συνέβαινε σε πλείστες χώρες του εξωτερικού επικράτησαν τα τελευταία χρόνια συνθήκες πλήρους απασχόλησης, κατά διαστήματα δε ακόμη και υπερθέρμανση της οικονομίας. Αφτό επέτρεψε στο συνδικαλιστικό κίνημα να ασκήσει στο έπακρο την διαπραγματευτική τη δύναμη για να κερδίσει για τα μέλη του αυξήσεις μισθοδοσίας και άλλα αφελήματα (άφξηση συνεισφορών στα ταμεία προνοίας, εισαγωγή νέου σχεδίου Κοιν. Ασφαλίσεων, τέλη βιομηχανικής κατάρτισης, κ.ά.) τα οποία ήταν εντελώς έξω από την αύξηση της παραγωγικότητας και τις δυνατότητες της οικονομίας».

Σε δλγ την ομιλία ο κ. Κολοκασίδης αναφέρει ένα κατεβατό από δικαιολογίες γιατί η οικονομία δεν πάει καλά. Πρώτα, μετά από τους μισθούς, ακολουθεί ο τιμάριθμος σαν αναστατικός παράγοντας υποστηρίζοντας ότι πρέπει να αναπροσαρμοστεί ο τρόπος υπολογισμού, τα δημοσιονομικά ελείμματα, η μη άφξηση της παραγωγικότητας και τέλος ο κ. Κολοκασίδης απαιτεί από την εργατική τάξη να σεβαστεί το κέρδος των κεφαλαιοκρατών γιατί σύμφωνα με αυτό «σε μια οικονομία που βασίζεται και ΠΡΕΠΕΙ να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην ιδιωτική πρωτοβουλία και επιχειρηματικότητη, η ΔΙΚΑΙΗ ανταμοιβή για τους κινδύνους που συνεπάγεται η επενδυτική και κατεπέκταση η επιχειρηματική απόφαση είναι το ΚΕΡΔΟΣ... και γιατρό απαιτείται αυξημένη κοινωνική αναγνώριση και αποδοχή του ΚΕΡΔΟΥΣ... (κ. Κολοκασίδης)».

Όλα αφτά ο κ. Κολοκασίδης στην ομιλία του μας τα είπε δύορφα και ωραία ακριβώς για να δείξει καθαρά στους εργάτες ότι οι εκπρόσωποι του κεφαλαιού έστρουν πολύ καλά την δουλειά τους και ποιά τακτική πρέπει να ακολουθήσουν για να διαφυλάξουν τα κέρδη τους.

Στην αναφορά του δύον αφορά τες αφέξεις των μισθών στην περίοδο 77-83 ξεχνά ότι μετά την εισβολή είναι οι μισθωτοί και οι μεροκαματιάρδες που με τις θυσίες τους στήριξαν την οικονομία και αφτούς του ίδιους και, και χόντουσαν, οι αστοί για το περιβόλιο το «οικονομικό» τους «θαύμα».

Ακριβώς στην περίοδο του 77 οι εργαζόμενοι βλέποντας ότι οι κεφαλαιοκράτες είχαν σταθεί πλέον οικονομικά ζήτησαν και αφτοί ένα μερίδιο από την παραγωγή τους.

Σε τούτη την περίοδο η παγκόσμια οικονομία βρισκόταν ακόμα σε ανάκαμψη και οι αστοί πιστεύοντας ότι αποκλείεται να έρθει κρίση, και ότι οι δουλειές θα πηγαίνουν καλά, χωρίς πολλή αντίσταση υπόκουπταν κάτω από την πίεση του εργατικού κινήματος. Όμως δεν είχαν προβλέψει όλες τις αντιφάσεις του συστήματος τους και το 80-83 φάνηκε σε παγκόσμιο πλάνο μια στάσιμη οικονομική περίοδος. Οι αστοί άρχισαν να τρωγοκρατούνται, και να ζητούν σήμερα να πάρουν πίσω ότι έχουν δώσει πιο πριν.

Γιαφτό ζητούν παραπάνω «θυσίες» για το καλό της οικονομίας, για τη διαφύλαξη δηλ. του κέρδους τους, γιατί γι' αυτούς μια οικονομία για να πηγαίνει δεν μετρέται το πόσο πάρουν οι εργάτες αλλά μετριέται κατόπιν της εργατικής τάξης και δεν πρόκειται να δοθεί πίσω. Ο τιμάριθμος δίνεται για να σταθμίσθει ο μισθός των εργαζομένων κατά των αφέξεων των τιμών. Αν πάει η εργατική τάξη έστω και ένα βήμα πίσω

Η κρίση που υπάρχει στην οικονομία μας δεν μπορεί να ξεπεραστεί μέσα στα καπιταλιστικά πλαίσια όσο και αν αφτό ονειρεύονται οι κύπριοι αστοί. Η Κύπρος είναι ένας μικρός τόπος και επηρεάζεται άμεσα από την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση. Ο καπιταλισμός βρίσκεται πια χρεωκοπημένος - στην επιθεώτατη αγωνία του - έχοντας την πάση στην παραγωγή πράσει στο τελευταίο στάδιο προσφοράς του.

Τώρα άρχισε να χρεωκοπά και να παλεύει απεγνωσμένα να πάρει πίσω αφτά που έδωσε. Η αναρρίχια στην παραγωγή που επικρατεί παγκόσμια, το χτύπημα του βιοτικού επιπέδου του λαού, τα εκατομμύρια άνεργοι δείχνουν ότι ο καπιταλισμός δεν προσφέρει τίποτα άλλο. Δουλειά του εργάτη δεν είναι να θυσιαστεί να σώσει αφτό το σύστημα που αργοπεθαίνει αλλά να το ανατρέψει.

Ο Πρόεδρος του Ο.Ε.Β προσπαθεί και αφτός απεγνωσμένα να συνδέσει τους μισθούς με την παραγωγικότητα για να δείξει το τι φταίει για τη κρίση στην οικονομία μας.

Καμιά σχέση δεν υπάρχει μεταξύ μισθού και παραγωγικότητας και αφτό γιατί:

Παράγραφος 1ον Η παραγωγικότητα δεν εξαρτάται από τον εργάτη αλλά τον ρυθμό παραγωγής του εργάτη καθορίζουν οι μηχανές.

Ζον Την παραγωγικότητα καθορίζει η ποσότητα και η ποιότητα των μηχανών που έχει στην διάθεση του ο εργάτης. Τες αποφάσεις για την τεχνολογία τες πάιρνει ο εργοδότης τους όχι ο εργάτης.

Ζον Για να αφέξουν την παραγωγικότητα και τα κέρδη τους οι κεφαλαιοκράτες συχνά καταφεύγουν σε απολύτεις (έτσι ώστε ένας μικρότερος αριθμός εργατών να παράγει την ίδια ποσότητα με εντατικοποίηση.)

Έτσι οι αστοί ενώ αγωνίζονται να αφέξουν την παραγωγικότητα αφήνουν από τη μια άτομα δίχως δουλειά και από την άλλη μηχανές και σκουριάζουν. Τούτο εξ αιτίας της πτώσης της ζήτησης λόγω ανεργίας κ.λ.π. Ενώ από την άλλη υπάρχουν ανάγκες που πρέπει να ικανοποιηθούν. Τι το πιο απλό από το να βάζουν αφτά τα άτομα που κάθονται

να δουλεύσουν τις μηχανές που μένουν αδρανείς για να αφέξθει και η παραγωγή; το πρόβλημα όμως είναι το κέρδος. Δεν συμφέρει τούτη η λύση και αναγκαστικά οι εργάτες πρέπει να δείξουν τον απαραίτητο σεβασμό όπως απαιτεί η Ο.Ε.Β, στην διαφύλαξη τους κέρδους δηλ. στην διαφύλαξη της εκμετάλευσης τους.

Για να διατηρήσουν τα κέρδη τους άθικτα οι καπιταλιστές ωρούνται ενώπιον στο τιμάριθμο και προσπαθούν αναπροσαρμογή του. Όμως ο τιμάριθμος είναι μια από τις κυριότερες κατακτήσεις της εργατικής τάξης και δεν πρόκειται να δοθεί πίσω. Ο τιμάριθμος δίνεται για να σταθμίσθει ο μισθός των εργαζομένων των τιμών. Αν πάει η εργατική τάξη έστω και ένα βήμα πίσω

«ΧΤΥΠΗΣΤΕ ΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ»

όχι μόνο το πραγματικό εισόδημα θα είναι μειωμένο αλλά και το βιοτικό επίπεδο γενικότερα. Σε μια σειρά από χώρες το εργατικό κίνημα ζητάει επιτακτικά και δυναμικά την τιμαριθμική αναπροσαρμογή και εμείς να το παραδώσουμε στους αστούς; Άφτο θα είναι τη πρώτη ηττα για το κίνημα.

Η εργατική τάξη, φαίνεται καθαρά από τις διαθέσεις των αστών, ότι σπρώχνεται σε αναγκαστική σύγκρουση με τους αστούς για να διαφύλαξει το βιοτικό επίπεδο. Για να μπορέσει να αντεπεξέλθει πρέπει να ξεκαθαρίσει ότι για την κρίση φταίνει οι αστοί που διαχειρίζονται όλα τα μέσα της οικονομίας. Στο χέρι τους είναι να την επαναδραστηριοποιήσουν. Δεν το κάμνουν δύως γιατί σκέφτονται μόνο τα κέρδη τους και όχι το καλό της οικονομίας.

Αλέξης Ιωάννου

Παρωδία εκλογών στην Τουρκία

Κάτω από τη μπότα της δικτατορίας του στρατηγού Εβρεν, μιας από τις πιο στυγείς δεκαετίας, στήθηκε στην πρόσθια της τελευταίας δεκαετίας, στήθηκε στην ουρανού της το Νοεμβρίου το εκλογικό σκηνικό της «κμετάβασης στη δημοκρατία» και είκοσι εκατομμύρια Τούρκοι ψηφοφόροι καλούνταν να συμπληρώσουν το σενάριο κατανέμοντας με τη ψήφο τους τούς τρεις ρόλους σε τρεις μόνο ηθοποιούς που άφησε η χούντα ν' ανέβουν στη σκηνή.

Τα τρία κόμματα που πέρασαν με τον νέο εκλογικό ύδρο των στρατιωτικών και διεκδικήσαν τη ψήφο του λαού όπως και τα ποσοστά που εξασφάλισαν είναι: το «Κόμμα Εθνικιστικής Δημοκρατίας» του απόστρατου στρατηγού Σουνάλπ που πήρε 23.6% — 71 έδρες, το «Κόμμα της Μητέρας Πατρίδας» του Τουργικού Οζάλ που πήρε 45% — 212 έδρες και το «Λαϊκιστικό Κόμμα» του Νετζνέτ Τζάλπ που πήρε 30.4% — 117 έδρες.

Πριν δούμε όμως τις επιπτώσεις της συνθήκης που διαμορφώνουν μεταξύ εκλογές και αδούμε ποιά ήταν η πρόσφατη τοποθετήσεις του Εβρεν γινόταν φανερό η αντίθεση του προς την υποψηφιότητα Οζάλ. Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι ο Εβρεν με την υποστήριξη του Σουνάλπ «έρριξε σκόνη στα μάτια» με σκοπό να ενισχύσει την πεισ

Η ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

«Νωρις το πρωί στις 8 του Μάιν 1887 ο Αλέξανδρος⁽¹⁾ και τέσσερις από τους συντρόφους του κρεμάστηκαν στην αυλή του φρουρίου Σλιούσελ-μπουργκ.

Όταν η εφημερίδα της Πετρούπολης πού-γραφε το νέο για την εκτέ-λεση του Αλέξαντρου έφτασε στον Βλαντιμίρ στο Σιμπρόσκ, την πέταξε

στο πάτωμα και φώναξε: «Θα τους κάμψα να πλήρωσουν γι' αυτο! Τ' ορκίζομαι.» Ποιούς θα κάμψει να πληρώσουν;» ρώτησε μια γειτόνεισσα, η Μαρία Σα-βένκο.

«Ξέχασε-το, ξέρω εγώ α-πάντησε στον Βλαντιμίρ.

Ο κόσμος ζέρει τον Βλαν-τιμίρ Ουλιάνοβ σαν Λέ-νιν».

Το πιο πάνω κομμάτι εί-ναι παρέμονο από τη βιογρα-φία του Λένιν, το Λένιν που Ντέιβιντ Σίάμπ⁽²⁾. Αν και το βιβλίο του Σιάμπ είναι μια α-πό τις καλύτερες πηγές για τη ζωή του Λένιν, η αναφορά στην αντίδραση του νεαρού Βλαντιμίρ για το θάνατο του μεγαλύτερου αδελφού - του είναι χαρακτηριστικό παρά-δειγμα της μυθολογίας της Ρωσικής Επανάστασης. Οι πηγές του Σιάμπ γι' αυτο το γεγονός είναι επίσημες Σοβι-ετικές πηγές. Ακόμα και ο οι-κογενειακός κύκλος του Λένιν έχει βοηθήσει σ' αυτό. Η Κρουπσκαγιά⁽³⁾ εξηγεί πως ο Λένιν δεν ακολούθησε τον δρόμο της τρομοκρατίας γιατί «από τότε κιόλας σκε-φτόταν ανεξάρτητη για πολ-λα πράγματα και έχει αποφασίσει για τον ευατο-τού το πρόβλημα της ανα-γκαιότητας της επανα-στατικού αγώνα». Η α-δελφή του Λένιν, Μαρία, πά-ει ακόμα πιο πέρα. Λέει πως δύναται να γίνεται έχει σημα-σία αν ο νεαρός Βλαντιμίρ είπε ή δεν είπε αυτά τα λόγια ή εκείνα. Ούτε έχω πρόβεση στο «διορθώσω» τη βιογραφία του Λένιν. Τα αναφέρουν γιατί δείχνουν με ποιο τρόπο η ι-στορία της Ρωσικής επανά-στασης κινδυνεύει να μετατραπεί από το κοσμογο-νικό γεγονός που ήταν σε α-πλήρωση ιστορία σε ένας μεγάλου ψητή και μιας ομάδας αποφασισμένων επανα-στατων που τάβαν μ' ολόκληρο τον κόσμο.

Αυτή η μικρή λεπτομέ-ρεια κρύβει πίσω της μια βα-σική διαφορά ιδεολογικής προσέγγισης. Σε τελευταία ανάλυση δείχνει το ίδια α-νάμεσα στον ιδεαλισμό και τον υλισμό. Δείχνει αν πι-στεύουμε, όπως ο Χέκελ, πως οι ιδέες καθωρίζουν τις υλικές συνθήκες ή, όπως ο Μάρκ, οι υλικές συνθήκες καθωρίζουν τις ιδέες. Κι αυτό είναι θασικό κριτήριο της μαρξιστικής ανάλυσης.

Ομως ο Λένιν ήταν τό-τε μόνο 17 χρόνων, σε μια ε-ποχή που ο μαρξισμός στη Ρωσία μόλις άρχει να διαδι-δεται, και ζούσε σε μια πόλη μακριά από οποιοδήποτε

ΜΑΡΞ: Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΑΝ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Η σοσιαλιστική επανάστα-ση δεν είναι ανακάλυψη του Μάρκ. Η απογείωση από τα αποτέλεσματα της Γαλικής Επα-νάστασης για τις πλατείες μάζες του λαού άδηγες πολὺ χρήση στη πλατεία διάδοση σοσια-λιστικών ιδεών - και στην επαναστατικών οργανώσεων. Οι λέξεις «σοσιαλισμός» και «κομμουνισμός» σαν περιγραφή μιας καλύτερης κοινωνίας που οι άνθρωποι θα ζύουν απαλ-λαγμένοι από την ανισότητα και των καταπίεση υπήρχαν πολὺ πριν ο Μάρκ και ο Ένγκελς γρά-ψουν το «Μανίφεστο του Κομ-μουνιστικού Κόμματος». Ονόματα όπως το Σαντ-Σιμόν, το Όουνεν, Φουρίε, Θεωρητικοί και επαναστάτες όπως ο Γκόνγουιν, ο Προυσών, ο Μπακού-νιν και ένα σωρό άλλοι πατετούσαν ανεξάρτητη μεταξύ τους ρεύματα επαναστατικ-σκέψης.

Αυτό που έκαμε σ' Μάρκ δεν ήταν η προκύρηξη της σοσι-λιστικής επανάστασης. Ήταν η παταλάρη-ητη από τις αυταπ-ταρες, από το ιδεαλιστικό και ωμαντικό της περιεχόμενο.

κοντά εκείνα που μπορει να λύσει, γιατί με μια προσεχτι-κότερη εξέταση γίνεται πάντα φανερό, ότι το ίδιο το καθή-κον ξεπέρασε μόνο τότε, όταν οι υλικοί δρόμοι για τη λύση του υπάρχουν κιόλας ή του λαϊκά εί-ναι ένα μοναδικό δείγμα

κάτι τέτοιο βρισκόταν α-κόμα μακριά. Ο καπιταλισμός είχε ακόμα πολλά περιθώρια α-νάπτυξης και καμμία οργάνωση, τα κανένας αποφασίσμενος επανα-στάτης δεν θα μπορούσε να φέ-ρει πολιτικά στην πορεία του για τη γέννηση της επανάστα-τικής κοινωνίας.

διαλεχτικής ανάλυσης και διε-θνητικής προσέγγισης:

Τον καιρό της επανάστασης του 1848-1849 όχι μονάχα οι μοναδικές επιχειρήσεις της Ευρώπης μα-

οιργία ενός σκληρού, πειθαρ-χημένου κόμματος επαγγελμα-τών επαναστατών, και τη σάση του Μόρτρο που έβλεψε μια ποιο καληρή οργάνωση⁽⁴⁾. Με την υποστήριξη του Πλεχάνοβ και των συντρό-φων του. Άνκαρα υπήρχαν και αργότερα οι μάρτινα που φλέρταραν με την τρομο-κρατία ποτέ δεν οποτέλεσαν πραγματικό δύναμη στις πολιτικές εξελίξεις στη Ρωσία. Το επό-μενο πρόβλημα που ανηγειώπωνταν οι μαρξιστές στον λαϊκισμός.

· Διάσπαση οδήγησε πολύ σύντομα σε σεντόνες διαμάζες. Ο Πλεχάνοβ εγκατέλειψε τον Λέ-νιν και πέρασε στους μενεβί-κους, ο Τρότσκι και προσπά-θησε να δημιουργήσει τη δική του γραμμή. Το επανάσταση του 1905 βρήκε τη Ρωσική Σοσιαλ-δημοκρατία βαθεία διχασμένη.

· Η διάσπαση ανηγειώπωνταν στη Ρωσία ανατρέποντας τον τρόπο με τον οποίο η λαϊκή κυρι-αρχή και το σοσιαλισμό παρα-κάμπτανταν έτσι το καπιταλιστικό στάδιο: Η αρνητι-κή απάντηση των μαρξιστών στην ερώτηση των ανάλυτων του για τη διανομή στην Ευρώπη στην οποία η Ρωσία ήταν ήδη καπιταλιστική⁽⁵⁾ οδήγησε στο πρώτο μεγάλο σχίσμα στο σοσι-αλιστικό κίνημα, ανάμεσα στους Σοσιαλδημοκράτες και τους Σο-σιαλαναστάτες.

· Το 1905 αναφέρεται συχνά σαν η πρόταση της επανάστα-σης του 1917. Αυτό είναι ολή-θεια από τις πρετερότητες της επανάστασης του 1917, που τους έφερε πολλή μάτια πάντα σε διάμαχης και πολεμής μεταξύ τους. Γιατί μετονομάστηκαν στον Κάρδια-τοκά την περίοδο του πολέμου.

· Η ανάλυση του Λένιν για τον ιμπεριαλισμό και τη διαρκής επανάσταση της Ρωσίας είναι η βάση της επανάστασης του 1917. Αυτό είναι ολή-θεια από την πρετερότητα της επανάστασης του 1917, που έφερε πολλή μάτια πάντα σε διάμαχης και πολεμής μεταξύ τους. Γιατί μετονομάστηκαν στον Κάρδια-τοκά την περίοδο της επανάστασης της Ρωσίας.

· (1) Αλέξαντρος Ουρμάν - μερικός του Λένιν. Το 1905 αναφέρεται στη Ρωσία τον ιμπεριαλιστικό διάδημα που αποτελείται από δύο χρόνια έντονης δι-αμάχης και πολεμής μεταξύ τους. Γιατί μετονομάστηκαν στον Κάρδια-τοκά την περίοδο της επανάστασης της Ρωσίας.

· (2) Ο Ντέιβιντ Σιάμπ - μερικός του Λένιν που απελέγεται για την επανάσταση του 1917. Αυτό είναι ολή-θεια από την πρετερότητα της επανάστασης του 1917, που τους έφερε πολλή μάτια πάντα σε διάμαχης και πολεμής μεταξύ τους. Γιατί μετονομάστηκαν στον Κάρδια-τοκά την περίοδο της επανάστασης της Ρωσίας.

· (3) Κραύτσκαγια - γυναίκα του Λένιν.

· (4) Τρότσκι - Ο νεαρός Λένιν.

· (5) Καρλ Μάρκ - Η κρητική της πολιτικής οικονομίας.

· (6) Φραντζίσκος - Ρόμπε Κονκούεστ, όπως έκαψε το Αλέξαντρο.

· (7) Το 1917 ανανέωσε στην Αθήνα ένα παλιό στάδιο του ΚΚΕ της σποράς του ΕΑΜ, που απογειώνεται χαροπήσας στην Ρωσία επανάστασης προ-στρέψαντας την θέση της στην αντίσταση της προτεραιότητας της επανάστασης της Ρωσίας.

· (8) Καρλ Μάρκ - Φραντζίσκος Έγκελ - Το Μανίφεστο του Κομμουνιστικού Κόμματος πρόλογος στη Ρωσία.

· (9) Καρλ Μάρκ - Φραντζίσκος Έγκελ - Το μανίφεστο του κομμουνιστικού κόμματος.

· (10) Λένιν - Η ανάπτυξη του καπιταλι-σμού στη Ρωσία.

· (11) Για λεπτομερείς ανάλυση του συ-νέδρου βλέπε Λένιν - Ένα θήμα μπρο-σύ.

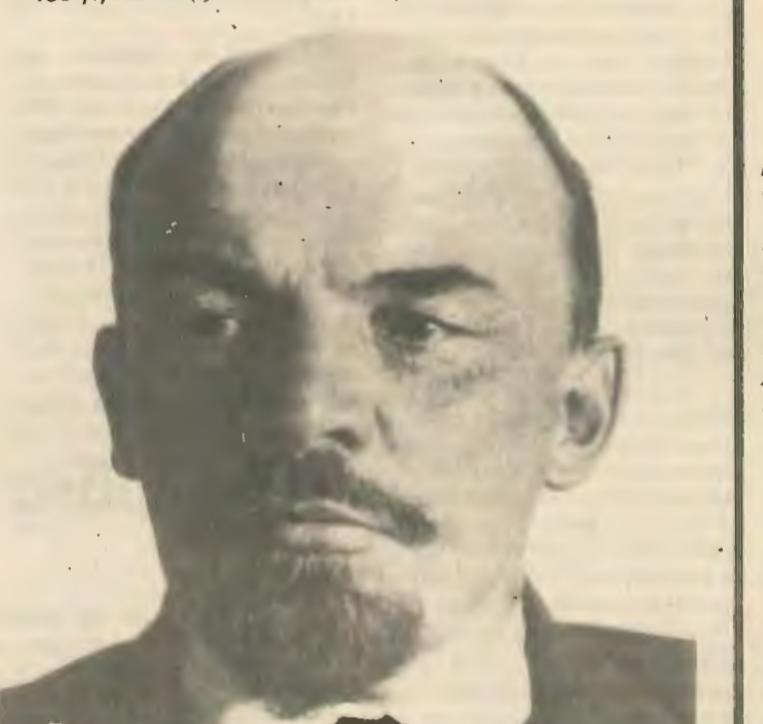
· (12) «Σοβίετ» στη Ρωσία απαινέται απλά «πεπτρόπητη».

· (13) Τρότσκι - 1905. Στον πρόλογο του α' αυτού του βιβλίου ο Τρότσκι παπούλε-τον δρόμος της επανάστασης

· (14) Η αντίδραση που αιδούλεψε την πρετερότητα της επανάστασης του 1917, που την αποτελεί τη διαδοχή της Ρωσίας.

· (15) Η αντίδραση που αιδούλεψε την πρετερότητα της επανάστασης του 1917, που την αποτελεί τη διαδοχή της Ρωσίας.

· (16) ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΡΩΣΙΑ

το αποτέλεσμα της επανάστασης της Καπιταλιστικής Αναπτυξής<sup

ΔΙΕΘΝΗ

ΕΛΛΑΔΑ: ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ

«Η οικονομική κρίση που περνάει ο σύγχρονος καπιταλισμός, προβληματίζει όλο και μεγαλύτερες μάζες που είναι αντικείμενο εκμετάλλευσης από το μεγάλο μονοπωλιακό κεφάλαιο, και οδηγεί στη συνειδητοποίηση ότι η λύση θα βρεθεί στο πέρασμα της εξουσίας από τα μονοπώλια στο λαο, ότι η λύση πρέπει να ανζητηθεί μόνο στα πλαίσια του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της κοινωνίας» (Α. Παπανδρέου 1975)

Έκλεισαν αυτες τις μέρες δύο χρόνια από τότε που οι έλληνες εργαζόμενοι έδωσαν την εμπιστοσύνη τους στο ΠΑΣΟΚ και με τη ψήφο τους το ανέβασαν στην κυβέρνηση προσβλέποντας στην αλλαγή της ελληνικής κοινωνίας και στο πέρασμα της στο σοσιαλιστικό μετασχηματισμό. Το 60% που έδωσαν οι εργαζόμενοι στην αριστερά - ένα ποσοστό ρεκόρ για την ιστορία του εργατικού κινήματος - ήταν αυτοί ακριβώς που ζήτησε το ΠΑΣΟΚ για μια ισχυρή αυτοδύναμη κυβέρνηση για να εφαρμόσει το πρόγραμμα του. Η επέτειος των δύο χρόνων εξουσίας του ΠΑΣΟΚ βρίσκει άλιτα τα σημαντικότερα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που συσσώρευσε ο καπιταλισμός μέσα από τις αντιθέσεις και τη συνεχή διεθνή προσπάθεια του για επιβίωση. Παράλληλα ο δεύτερος Οχτώβρης εξουσίας του ΠΑΣΟΚ βρίσκει το εργατικό κίνημα να συνηδετοποιεί πλήρως την αναγκαιότητα των σοσιαλισμού σαν μόνη διέξοδο στα προβλήματα του και να καλεί την κυβέρνηση να εφαρμόσει άμεσα το προεκλογικό πρόγραμμα και τις διακυρήσεις του σοσιαλιστικού κινήματος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ: Η κρίση στην ελληνική, όπως και στην παγκόσμια οικονομία, συνεχίζει να βαθαίνει και τες επιπτώσεις της βέβαια δεν τες πληρώνουν οι βιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι και οι εφοπλιστές, αλλά οι εργάτες. Τα «γιατρικά» της υποτίμησης και του ετεροχρονισμού αποδείχτηκαν ήδη χειρότερα από την αρρώστεια.

Οι εργαζόμενοι έχασαν περίπου 200 δισ. δρχ. που πήγαν στες τοέπεις των βιομηχάνων και από κει στην Ελβετία. Έτσι οι επενδύσεις των 100 δισ. που θα έκανε η «ιδιωτική πρωτοβουλία» αποδείχτηκαν όνειρο και εμφανίζονται για φέτος κατά 34,5% μειωμένες.

Η τελευταία αποκάλυψη των σκανδάλων της ΑΓΕΤ/ΗΡΑΚΛΗΣ καθώς και ο συνεχίζομενος παραστικός ρόλος μιας σειράς βιομηχανιών όπως τη ΣΟΦΤΕΕ, τη ΒΑΛΚΑΝΕΞΠΟΡΤ, τη ΠΕΙΡΑΙΚΗ ΠΑΤΡΑΙΚΗ και τόσων άλλων αποδείχθηκαν με τον πιο παραστατικό τρόπο στα μάτια των εργατών τι σημαίνει ιδιωτική πρωτοβουλία, τι σημαίνει εργοδοσία και καπιταλισμός. Ταυτόχρονα αποδείχτηκε ότι τα λεφτά για να πάει καλά η οικονομία υπάρχουν, μόνο που τα λεφτά αυτά βγαλμένα με το αίμα και τον ιδρώτα των εργατών, φυγαδεύονται στες τράπεζες του εξωτερικού.

Παράλληλα με όλα αυτά και σε συνδιασμό με την υποτίμηση της δραχμής, οι εξαγωγές όχι μόνο δεν αυξήθηκαν αλλά και μειώθηκαν το πρώτο διμήνιο του '83 κατά 16% σε σχέση με το '82. Ο πληθωρισμός τρέχει με ποσοστό 23,1% και η ανεργία αυξήθηκε κατά 26% σε σχέση με το '82.

Η ελληνική οικονομία μπαίνει σε μια νέα στενωπό όπου όλα τα ήδη συσσωρευμένα προβλήματα θα ενταθούν. Οι κινητοποιήσεις των εργαζόμενων το πρώτο διμήνιο και των αγροτών το καλοκαίρι ήταν μια ένδειξη μόνο του ότι θα συμβεί το χειμώνα αν η σημερινή κατάσταση της οικονομίας συνεχίσει να οδηγείται προς το χειρότερο. Η κρίση αυτή δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί στα πλαίσια του συστήματος χωρίς δομικές αλλαγές στην παραγωγή και στην οικονομία. Δυο χρόνια είναι αρκετά για μια περιτραπτική απόδειξη αυτού του γεγονότος. Αντιθέτως όσο οι όποιες αλλαγές παραμένουν στα πλαίσια του συστήματος η κρίση θα βαθαίνει, τα μικρομεσαία στρώματα θα απογητεύονται και θα αποπροσανατολιζούνται, η ανεργία θα σπέρνει την απογοήτευση και τη σύγχιση στεγανώμενες του εργατικού κινήματος.

Η ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ: Η αδυναμία του ΠΑΣΟΚ να ακολουθήσει και να στηρίξει τους αγώνες της εργατικής τάξης δίνει την ευκαιρία στην τρομοκρατημένη αστική τάξη να προσπαθεί για παραπέρα υποχωρήσεις από μέρους της κυβέρνησης και εκβιάζοντας ανοικτά μέσα μέσα της απόμειναν. Μια Ν.Δ. σε φανερη κρίση βρίσκει τα περιθώρια να επιτίθεται και να κατηγορεί την κυβέρνηση όταν μια σειρά βουλευτές της θα έπρεπε να βρίσκονται σήμερα καθισμένοι στο σκαμνί με τον «νόμο περι ευθύνης υπουργών». Ο πρόεδρος της δημοκρατίας από «ανεύθυνος άρχων» γίνεται όλο και πιο υπεύθυνος παρεμβαίνοντας όλο και πιο αδιάκριτα τόσο στα εσωτερικά όσο και στα εξωτερικά θέματα (ΝΑΤΟ-ΕΟΚ). Το σκληρό κομμάτι της αστικής τάξης έχει περάσει σε μια ολομέτωπη επίθεση προσπαθώντας να δημιουργήσει κλίμα αποσταθεροποίησης. Οι φασίστες δεν διστάζουν να κτυπάνε μέρα μεσημέρι μέσα στην Αθήνα (και η αστυνομία παρακολουθεί «διακριτικά» την ίδια ώρα που στη Ξάνθη ξυλοφορτώνει και στάζει στο ξύλο τους εργάτες του ΗΦΑΙΣΤΟΥ) και τη «Ακρόπολη». Θυμίζοντας την ΕΔ ΜΕΡΚΟΥΡΙΟ στη ΧΙΛΗ καλεί τες «δυνάμεις της δημοκρατίας» (βλέπε φασιστικές συμμορίες) να δώσουν τη μάχη στο πεζοδρόμιο... (!)

Ο ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ:

Ωστόσο τα πρόσφατα γκάλοπ αλλά και οι καθημερινές εμπειρίες δείχνουν καθαρά την πολιτική αδυναμία της αστικής τάξης και αποδείχνουν για μια ακόμα φορά ότι ο συσχετισμός των δυνάμεων είναι ακόμα σήμερα ευνοϊκός για την εργατική τάξη. Η κρίση της Ν.Δ. που ξανοντας την κυβέρνηση σχεδόν έχασε και το κυριώτερο της όπλο — που είναι το κράτος με τους μηχανισμούς του, καθώς και οι ενδοκομματικές συγκρούσεις που περιστρέφονται γύρω

από το ΠΩΣ και ΠΟΤΕ θα μεθοδεύσουν τα σχέδια για αλλαγή του σημερινού συσχετισμού δυνάμεων, έφεραν το κόδμα της δεξιάς στο περιθώριο και στην απομόνωση από το εργατικό κίνημα.

Από την άλλη το πρόγραμμα που προτείνει αυτή τη στιγμή το ΚΚΕ είναι ενα πρόγραμμα που είναι πιο πίσω από τες ανάγκες του εργατικού κινήματος. Γιατί το εργατικό κίνημα στην ημερήσια διάταξη βάζει το ζήτημα εξουσίας, κοινωνικοποίησης των μέσων παραγωγής, εργατικού ελέγχου και αυτοδιαχείρισης. Απέναντι σ' αυτά τα αιτήματα το ΚΚΕ προτείνει ένα πρόγραμμα «δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων» (δήλωση Τσάρμη μέλους του Π.Γ. στο Ριζοσπάστη) που θα εφαρμοστεί μάζι από κομμουνιστές, σοσιαλιστές, τεχνοκράτες, αστούς δημοκράτες ακόμα και με το «μη μονοπωλιακό τμήμα της αστικής τάξης».

Έτσι λοιπον η εργατική τάξη παρα τα κτυπήματα από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εξακολουθεί να στρέφεται προς το ΠΑΣΟΚ και με πρωτοφανή ενθουσιασμό και μαχητικότητα να ζηταί την κυβέρνηση να «προχωρήσει μάζι της ως την άκρη». Και αυτό επιβεβαιώθηκε από την τελευταία συγκέντρωση στο σύνταγμα όπου μια λαοθάλασσα εκδήλωσε την υποστήριξη της προς την κυβέρνηση και την κάλεσε για ακόμα μια φορά να προχωρήσει χωρίς δισταγμούς μάζι με το εργατικό κίνημα προς το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ:

Μπροστά στο κλείσιμο των εργοστασίων, τες απολύτεις, την ανεργία που μεγαλώνει μέρα με την μέρα, τες επιθέσεις των δυνάμεων της δημιουργίας σε σημείο που η κατάσταση να χαρακτηρίζεται πραγματικά προεπαναστατική. Μοναδικό εμπόδιο στην κίνηση για την κατάκτηση της εξουσίας (πολιτικής και οικονομικής) δεν είναι τίποτε άλλο παρα την έλλειψη του υποκειμενικού παράγοντα, η έλλειψη δηλαδή της ηγεσίας, που η ανεπάρκεια της οδήγησε πολλές φορές στο παρελθόν σε ματοκύλισμα της εργατικής τάξης (π.χ. Χίλη). Η σύγκρουση που έρχεται — και μάλιστα πολυ σύντομα — είναι

τόσο αναπόφευκτη όπως αναπόφευκτη θα είναι και η ήττα αν το ΠΑΣΟΚ δεν περατώσει το δρόμο που χάραξαν οι εργάτες και αντιθέτως συνεχίσει να ταλαντεύεται ανάμεσα στις συγκρουόμενες τάξεις.

Αποδείχτηκε σήμερα με τες τελευταίες αποκαλύψεις των σκανδάλων ότι τα λεφτά που θα κινήσουν την οικονομία, υπάρχουν και πρέπει η κυβέρνηση να στηριχτεί στους εργάτες για να τα πάρει από τους βιομήχανους.

Υπάρχουν σήμερα όλες οι δυνατότητες για:

- να αποκαλυφθουν τα σκάνδαλα και οι κομπίνες στα εργοστάσια και στην Κοινή Ωφέλεια

- να αποκαλυφθεί που πήγαν οι 65 δρχ. από τες 100 που έπαιρναν δάνεια οι βιομήχανοι.

- τον εργατικό έλεγχο στο τραπεζικό σύστημα.

- να προχωρήσει η κυβέρνηση στην κοινωνικοποίηση των στρατηγικών τομέων της οικονομίας.

- να διωχθούν μια για πάντα οι βάσεις

- εξόδο από ΝΑΤΟ και Ε.Ο.Κ.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ

Στις 30 Οκτωβρίου έγιναν στην Αργεντινή οι πρώτες εκλογές μετά από την επιβολή της στρατιωτικής δικτατορίας το 1976 για την ανάδειξη προέδρου και αντιπροέδρου της χώρας για την εκλογή των δυο νομοθετικών σωμάτων - το Εθνικό Κογκρέσσο (Γερουσιαστές) και την Βουλή.

Τις εκλογές τις κέρδισε το Ριζοσπαστικό κόμμα με πρόεδρο τον Ραούλ Αλφόνσιν με 52% έναντι του 40% που πήρε το κόμμα των Περονιστών. Είναι η πρώτη φορά μετα από 40 χρόνια που δέχεται ήττα το κόμμα των Περονιστών.

Οι εκλογές έγιναν μέσα σ' ένα κλίμα πολιτικής ελευθερίας και τέτοιας συμπεριφοράς από μέρους των στρατιωτικών που είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς πως αυτή η χώρα εξακολουθούσε να βρίσκεται υπό στρατιωτική δικτατορία και ότι πριν ένα μόλις χρόνο τα αποσπάσματα των παρακρατικών, οργανωμένα από την αστυνομία της χούντας και οι επίσημες αρχες ασφάλειας, συνέλαμβαναν και βασάνιζαν τελειως αυθαίρετα κι οχι μόνο για πολιτικούς λόγους.

Οι εκλογές επετράπηκαν από την στρατιωτική χούντα διότι η κατάσταση της οικονομίας έφθασε σε τέτοια επίπεδα κατάρρευσης που η μόνη επίλεκτη που είχαν ήταν να αποχωρήσουν και να παραδώσουν την εξουσία στους πολιτικούς για να προλαμβουν μια κοινωνική επανάσταση.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια ήταν που έγινε και ο πόλεμος στα Φώλκλαντ την άνοιξη του 1982. Ο στρατηγός Γκαρτέρι πίστευε πως με μια τέτοια εξωτερική επιχείρηση τύπου Φώλκλαντ, θα μπορούσε να ξεπεράσει τα εσωτερικά προβλήματα που αντιμετώπιζε έστω και προσωρινά να απορροσαντολίσει την εργατική τάξη και να την συσπειρώσει γύρω από αυτον τον στόχο. Αλλά όχι μόνο ήτηκαν και χάθηκαν τόσες ζωές, αλλά και φόρτωσαν τα οικονομικά βάρος της ήτας του πολέμου πάνω στις πλάτες της εργατικής τάξης. Η αποτυχία τούτη, οδήγησε στην παραίτηση του στρατηγού Γκαλτιέρι και σε εσωχοντικές προστρίβες.

Οι στρατιωτικές κυβερνήσεις στην Αργεντινή ήταν αδύναμες να δώσουν οποιαδήποτε λύση στα τρομερά οικονομικά προβλήματα της χώρας έστω και με προγράμματα «μιζέριας» και «λιτότητας». Τέτοιο ήταν το οικονομικό σχέδιο του Μάρτινες Ντέος, υπουργού της προηγούμενης στρατιωτικής κυβερνήσης του Βιντέλα. Τούτο μιλούσε για κατάργηση των τελωνειακών δασμών για υποτίμηση του νομίσματος κ.α.

Αλλα με την κατάργηση των δασμών καταστράφηκε η νότια βιομηχανία διότι πλέον ο ανταγωνισμός έγινε πολύ σκληρός και ακόμη πιο δύσκολος με χώρες που ήδη έχουν αναπτύξει την βιομηχανία τους ή από χωρες με πολύ χαμηλά μεροκάματα των οποίων είναι φυσικό τα προϊόντα τους να είναι πιο φτηνά.

Επίσης η υποτίμηση του νομίσματος σε σχέση με το δολάριο εξυπήρετησε τις εισαγωγές αλλα αποτέλεσε μειονέκτημα για τις εξαγωγές. Μ' αυτό τον τρόπο κτυπήθηκε και η βιομηχανία υφασμάτων με αποτέλεσμα την χρεωκοπία 130 τέτοιων βιομηχανιών. Το 1975 είχαμε 28 πέσος το δολάριο και το 1982 έφθασε στα εξευτελιστικά επίπεδα των 40 δισεκατομμυρίων. Η ανεργία έφθασε το 20%.

Όταν οι στρατιωτικοί ανέλαβαν την εξουσία το 76 τα εξωτερικά χρέη ήσαν μόνο 9 δισεκατομμύρια ενώ σήμερα ανέρχονται στα αστρονομικά επίπεδα των 40 δισεκατομμυρίων. Η ανεργία έφθασε το 20%.

Ο πληθωρισμός έχει φθάσει

αντιπολίτευσης. Ελαβαν μέρος εργάτες, οικοδόμοι, νεολαίοι και φύναζαν συνθήματα ενάντια στην στρατιωτική χούντα, στα βασανιστήρια. Η αστυνομία δεν τόλμησε να επέμβει.

Έηση των μισθων, για μείωση των στρατιωτικών δαπανών και για έλεγχο πάνω στο στράτευμα.

Ήταν το μόνο κόμμα που μίλησε ξεκάθαρα ενάντια στο νόμο περι «αμνηστίας». Φυσικά, οι

ποτε, θα τιμωρήσει ορισμένους για να σιωπήσει την κατακραυγή της εργατικής τάξης αλλα δεν θα προχωρήσει παραπέρα.

Το σχέδιο ήταν επίσης αυξησιες μισθων στα επίπεδα της αύξησης του πληθωρισμού, δηλ. σχεδόν 400%, τον χρόνο!

Μα τα προβλήματα της οικονομίας, όπως ψήλος πληθωρισμός, ανεργία, εξωτερικά δάνεια, δεν οφείλονται στην κακή διαχείρηση της οικονομίας από ορισμένα άτομα αλλα στις αντιφάσεις του ίδιου του καπιταλιστικου συστήματος, που αναπόφευχτα οδηγούν σε κρίσεις.

Είναι σίγουρο, πως το Ριζοσπαστικό κόμμα δεν θα καταφέρει να λύσει τα τρομερά οικονομικά προβλήματα ευημερίας (κοινωνικές ασφαλίσεις, 130 μισθοί, πληρωμένες άδειες για μισθοσυντήρησης) και άλλα μέτρα που θα βελτιώναν το βιοτικό επίπεδο της εργατικής τάξης. Κατάφερνε έτσι, ο Περον να διατηρει μια ισορροπία ανάμεσα στα συμφέροντα της αστικής τάξης και της εργατικής τάξης και τούτο τον κάμνει νάνια κλασσικό παράδειγμα βοναπάρτη.

Αυτη η άνθιση είναι που επέτρεψε στον Περον να δώσει δικαιώματα ευημερίας (κοινωνικές ασφαλίσεις, 130 μισθοί, πληρωμένες άδειες για μισθοσυντήρησης) και άλλα μέτρα που θα βελτιώναν το βιοτικό επίπεδο της εργατικής τάξης. Κατάφερνε έτσι, ο Περον να διατηρει μια ισορροπία ανάμεσα στα συμφέροντα της αστικής τάξης και της εργατικής τάξης και τούτο τον κάμνει νάνια κλασσικό παράδειγμα βοναπάρτη.

Μετα το 1952, ακολούθησε οικονομική ύφεση που οδήγησε στην αποσύνθεση του καθεστώτων και την ανάληψη της εξουσίας από το στρατηγού Λονάρτι, και ο Περον έφυγε από την χώρα για την Ισπανία.

Στις δεκαετίες του 50 και του 60 κατα τις οποίες δεν παραχωρούνταν βασικά δημοκρατικά δικαιώματα στους εργάτες και το βιοτικό τους επίπεδο κτυπιόταν, οι εργαζόμενοι αναπολούσαν την χρυσή εποχή.

Με την πτώση της δικτατορίας το 73 - τούτο έγινε κάτια από την πίεση των εργαζόμενων, με απεργίες, γενικες απεργίες εξεγέρσεις - ανοίχθηκε μια νέα περίοδος ταξικών αγώνων που αντανακλάστηκε μέσα στο ίδιο το περονιστικό κίνημα.

Τον Μάρτη του 73, ο Καμπόρα (Περονιστής) εκλέγεται πρόεδρος. Αυτο έφερε τρομερές εξεγέρσεις, τα πλήθη βγήκαν στους δρόμους να πανηγυρίσουν, χιλιάδες μπήκαν στις φυλακές για την εργατική τάξη την χρυσή εποχή.

Μετα από την καταπίεση το κτύπημα του βιοτικου επιπέδου των εργαζόμενων κατα τη διάρκεια της δικτατορίας οι μάζες περίμεναν πάρα πολλα από την Περονικη κυβέρνηση. Η πλειοψηφία της νεολαίας των Περονιστών, 700,000 σύνολο, ήταν αριστεροι υποστηριζοντας τους 5,000 αντάρτες Μοντονέρος. Οι συντεχνίες με 7 εκατομμύρια μέλη, ήταν η κύρια βάση τις εκλογικής και κοινωνικής υποστήριξης του Περονισμού. Τούτη η περίοδος ήταν μια τρομακτικη ευκαιρία για την εργατικη τάξη και την αριστερα για κατάληψη της εξουσίας, η οποία δύμας χάθηκε.

Ο Περον και ο Περονισμος τελικα ήρθαν σε μια τελείως διαφορετικη οικονομικη περιόδο απ' αυτη του 1946. Η κρίση του καπιταλισμου παγκόσμια άρχιζε πια να γίνεται αισθητη και έτσι δεν μπορούσαν να γίνουν οι υποχωρήσεις προς την εργατικη τάξη διότε, διότι αυτο θα ριψοκινδύνευε τα συμφέροντα της αστικής τάξης.

Ο Περον βαζισόμενος στην δεξια πτέρυγα είχε έρθει σε συμφωνία με τους στρατιωτικους, πως αν αρχίζει να φεύγει από τον έλεγχο τους η εξουσία, θα επενέβαιναν με τάνις, μια επανάληψη δηλαδη του τι έγινε πριν 7 χρόνια. Από την άλλη όμως η συνειδητοποίηση των αριστερων Περονιστων έχει ανεβει.

Οι μάζες της Αργεντινής έχουν συνειδητοποιήσει σε αρκετα μεγάλο βαθμο και έχουν λιγότερες ψευδαισθήσεις για τους ηγέτες τους. Είναι διατεθεμένοι να περιμένουν και να δώσουν στην νέα κυβέρνηση κάποια πίστωση χρόνου για να δώσει κάποια πλήρη στα προβλήματα τους. Είναι σίγουρο όμως πως οι μέτρα και να λάβει η τωρινή κυβέρνηση δεν θα κατορθώσει να τα λύσει.

Μόνο ένα σοσιαλιστικό πλάνο παραγωγής, με τον δημοκρατικό εργατικό έλεγχο της βιομηχανίας, των οικονομικων, του εμπορίου και γενικα της οικονομίας θα μπορούσε να υποσχεθεί ένα καλύτερο αύριο για τους εργάτες.

Η εργατικη τάξη της χώρας αυτης είναι η πιο δυνατη σ' όλη την Λατινικη Αμερικη και με τις πιο μαχητικες παραδόσεις. Αποτελει μια τεράστια κοινωνικη δύναμη και γι' αυτο θα παίξει ένα αποφασιστικο ρόλο στα γεγονότα που έρχονται. Μόνο ο υποκειμενικος παράγοντας, η σωστη γεσια που θα δώσει στις μάζες την σωστη κατεύθυνση είναι που λείπει.

Μια σοσιαλιστικη γεσια στην Αργεντινη όχι μόνο θα αντέψει τον καπιταλισμο σ' αυτη την χώρα αλλα θα αποτελέσει το παράδειγμα για την εργατικη τάξη της χώρας.

Το κόμμα του Αλφονσιν, δεν πρόκειται να ενοχλήσει τα θεμέλια του αστικου κράτους όπως τον στρατο, την αστυνομ

ΔΙΕΘΝΗ

ΓΡΕΝΑΔΑ:

Η γκαγκστερική εισβολή και κατοχή της Γρενάδας από τα στρατεύματα του Ρήγκαν αποτελεί μια απεγνωσμένη προσπάθεια του Αμερικανικού Ιμπεριαλισμού να προλάβει τόν επαναστατικό σίφουνα που απειλεί να συντρίψει μια για πάντα τον καπιταλισμό στην Καραϊβική στην κεντρική και στη Λατινική Αμερική. Αυτό που θ' ανακαλύψει σύντομα ο καουμπού Ρήγκαν είναι πως ο σεναριογράφος της ανθρώπινης ιστορίας δεν θα 'ναι τόσο ευνοϊκός μαζί του όσο ήταν ο σεναριογράφος του Χόλλυγουντ. Με την «εύκολη» του νίκη κατάφερε να τραβήξει την περόνη μιας χειροβομβίδας που κινδυνεύει να εκραγεί μέσα στα χέρια του.

ΤΙ ΓΥΡΕΥΟΥΝ ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΓΡΕΝΑΔΑ.

Από καιρού τώρα οι στρατηγοί εγκέφαλοι του Αμερικανικού Πενταγώνου συζητούν την εισβολή στη Γρενάδα που από το 1979 έφυγε από την τροχεία του δυτικού ιμπεριαλισμού. Τον ίδιο καιρού συζητώταν και η εισβολή στο Σαλβαντόρ και τη Νικαράγουα. Η εισβολή στη Γρενάδα αποτελεί στην ουσία μια προειδοποίηση στους σαντινιστές και στους αντάρτες του Σαλβαντόρ αλλά και στους λαούς ολόκληρης της Λατινοαμερικανικής Ηπείρου ότι οι έμποροι, οι βιομήχανοι κι οι τραπεζίτες της Δύσης δεν θα κάτσουν με σταυρωμένα τα χέρια να περιμένουν το τέλος τους.

Το γιατί διάλεξαν τη Γρενάδα δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανένας. Πρόκειται για ένα μικρό νησάκι έκτασης 120 τετρ. μιλίων (30 φορες μικρότερη από την Κύπρο) με πληθυσμό 110,000 κατοίκους. Πίστευαν ότι θα το καταλάμβαναν σε 2 ώρες - θα αποκαθιστούσαν «το Νόμο και την τάξη» και θα φευγαν.

Διάλεξαν εξ άλλου και την κατάλληλη στιγμή.

Δεν υπήρχε «νόμιμη» κυβέρνηση στη χώρα μετα που το Στρατιωτικό Συμβούλιο με ηγέτη τον στρατηγό Ωστιν κατέλαβε με πραξικόπεμπο την εξουσία σκοτώνοντας τον πρωθυπουργό Μπίστον και μερικούς υπουργούς του. Καμμια από τις δικαιολογίες της κυβέρνησης του Ρήγκαν όμως, δεν έπεισε τελικά οποιοδήποτε κι ακόμα και τους πιστώτερους συμμάχους του.

Όποτε πως κινδύνευαν δήθεν οι Αμερικανοί πολίτες στη νησί, ούτε πως το αεροδρόμιο κατασκευάζοταν για στρατιωτικούς σκοπούς (το διέψευσε Βρετανική Εταιρεία αναμειγμένη στην ανέγερση του αεροδρομίου) ούτε πως υπήρχαν πάνω από 1000 κουβανοί στο νησί.

Οσο για την αποκατάσταση της «Δημοκρατίας» και της «Νομιμότητας» η υποκρισία του Ρήγκαν έλαμψε από το γεγονός πως οι Αμερικανοί ιμπεριαλιστές ποτέ δεν τα πήγαν καλά με την διακυβέρνηση Μπίστον (σχεδίαζαν να την ανατρέψουν) ενώ η νέα διακυβέρνηση δεν ήταν παρα μια εσωτερική «αλλαγή φυρουράς» που δεν θα άλλαζε σημαντικά την κατάσταση για τους Αμερικανούς.

Το γεγονός πως κάλεσαν τον Ρήγκαν να επέμβει μια σειρά από χώρες της Καραϊβικής δεν πρόσφερε καμμια νομιμότητα στην εισβολή. Το «πραξικόπεμπο» του Ρήγκαν σε σύγκριση με αυτό του Ωστιν έχει στοιχίσει τουλάχιστον διπλάσια θύματα σε Αμερικανικές ζωές, τριπλάσια σε Γρεναδίκες και επταπλάσια σε κουβανέζικες ζωές.

ΑΠΟΤΥΧΙΑ Η ΠΡΟΒΑ ΤΖΕΝΕΡΑΛΕ

Το γεγονός πως ο «περίπατος» 6,000 από τους πιο άρτια

εκπαιδευμένους κι εξοπλισμένους πεζοναύτες (ο αριθμός τους χρειάστηκε να διπλασιαστεί για να τα βγάλουν πέρα δεν κράτησε 2 ώρες αλλά 8-10 μέρες έδωσε μια γεύση του πρέπει να περιμένουν τα Αμερικανικά στρατεύματα σε μια Νικαράγουα, ή ένα Λιβανό.

Αυτό που δυσκολεύνται να καταλάβουν οι ηγέτες του Ιμπεριαλισμού είναι πως ο λαός της Γρενάδας και οι κουβανοί εργάτες δεν υπεράσπιαν ένα «φονιά» στρατηγού Ωστιν αλλά τις καταχήσεις που τους πρόσφερε η ανατροπή του διχτάτορα Γκαίρου (βλέπε διπλανές στήλες) ενάντια στα Ιμπεριαλιστικά στρατεύματα. Οι Αμερικάνοι έχουν ταυτίστει με τα πιο βάρβαρα αιμοσταγη καθεστώτα της περιοχής και του κόσμου όπως αυτά του Σομόδζα, του Πινοσετ, του Μάρκος (Φιλιππίνες) του Ζια (Πακισταν) κ.α. και δεν πειθούν τις μάζες οποιασδήποτε χώρας ότι έχουν τίποτα θετικό να προσφέρουν, με τις «επεμβάσεις» τους.

Οι αντιδράσεις στην εισβολή ήταν τρομαχτικές.

Δεν υπήρχε καμμια χώρα στο Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. να υποστηρίξει την εισβολή ενω η Γεν. Συνέλευση την καταδίκασε με συντριπτική πλειοψηφία. Αυτό όμως είναι το πιο ασήμαντο μέρος της αντιδραστης. Οι ευρωπαίοι σύμμαχοι του Ρήγκαν βρέθηκαν σε πολύ δύσκολη θέση, κυβερνήσεις όπως αυτή της Θάτσερ αναγκάστηκαν κάτω από την πίεση των μάζων να καταδικάσουν την εισβολή για να μη γελοιοποιηθεί εντελώς. (Η Γρενάδα ανοίκει στην κοινοπολιτεία και τυπικά έχει βασίσισσα της Αγγλίας και η Θάτσερ ζήτησε από το Ρήγκαν να μην επέμβει).

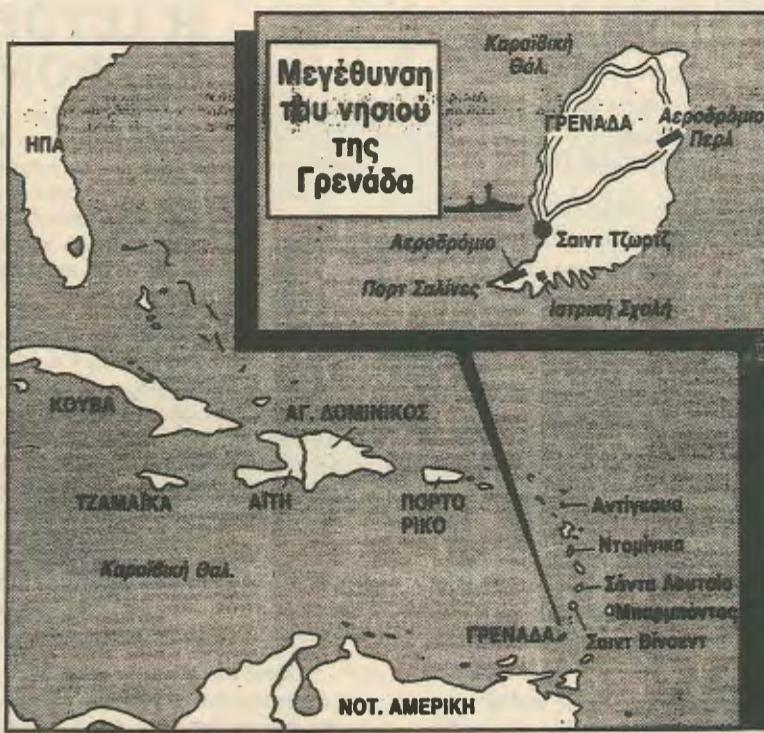
Οι μάζες των Ευρωπαϊκών χωρών σύνδεσαν την εισβολή και τον ετοιμασμό της διακυβέρνησης Ρήγκαν με την εγκάτασταση Αμερ. πυραύλων στην Ευρώπη πράγμα που δυσκολεύει ακόμα περισσότερο τη θέση των υποστηριχτών των Κρούζ και πέρσιγκ.

Η εισβολή ξεσήκωσε επίσης ένα τεράστιο κύμα μαζικής αντιδραστης στο εξωτερικό και μέσα στην ίδια την Αμερική που ανάγκασε και το Κογκρέσο να επικαλέστει την Απόφαση για τις εμπόλεμες Δυνάμεις (του 1973) που υποχρεώνει την κυβέρνηση να αποσύρει τα στρατεύματα της σε 60 μέρες.

Στην Λατινική Αμερική φούντωσε ο Αντιαμερικανισμός. Μόνο οι διχτάτορες της Χίλιας της Γουατεμάλας και της Ουραγουάης υποστήριξαν την εισβολή ενώνοντας τη φωνή τους με τα αντιδραστηκα καθεστώτα της καραϊβικής που καλωσόρισαν τους πεζοναύτες σαν σωτήρες (για τα οικονομικά τους συμφέροντα).

Τέλος η εισβολή «διεθνοποίησε» το ζήτημα της Γρενάδας

Χειροβομβίδα που θα εκραγεί στα χέρια του Ρήγκαν

Η καυτή ζώνη της Καραϊβικής. Η Γρενάδα είναι η σφρά των αρχηγούς των Νικάραγουας. Οι Μεγάλες Αντίλες είναι τα τέσσερα μεγαλύτερα νησιά στο Βορρά

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΝΙΟΥ ΤΖΙΟΥΕΛ

Πριν την επανάσταση του 1979 πρωθυπουργός του νησιού ήταν ο Σερ. Ερικ Γκέρου, προστατευόμενος του Νιξον. Η διχτατορία του χρησιμοποιούσε τις μέθοδους της Μαφίας και της Χιλιανής Χούντας για να καταδυνατεύει τον πληθυσμό. Ήταν φανατικός υποστηρικτής των ιπταμένων δίσκων και της μαύρης μαγείας και διοργάνων... διεθνη σεμινάρια μαύρης μαγείας στη Γρενάδα. Ο Γκέρου άδειαζε το θησαυροφύλακο του νησιού, νόθευε εκλογες σκότωνε αντιπάλους και εσπρωχνε τον λαο στη μετανάστευση (60% εγκατάλειψαν το νησιού).

Η επανάσταση του Νιου Τζιούελ Μούβμεν (New Jewel Movement) με ηγέτη τον Μωρίς Μπίσσιο παντρεψε τον διχτάτορα Γκέρου τον Μάρτη του 79 κερδίζοντας την τεράστια υποστήριξη των μάζων.

Οι μάζες των νησιών όπως και της Κεντρικής και Λατινικής Αμερικής βλέπουν με θαύμασμό τα επιτεύγματα αυτών των χωρών. Η έλλειψη δημοκρατίας (σ' αυτές τις χώρες) δεν τους ενδιαφέρει τόσο όσο τις μάζες της Ευρώπης γιατί γνώρισαν κατά κύριο λόγο μόνο βάρβαρες δεξιες διχτατορίες. Το βάθαυμα της κρίσης στην Καραϊβική και τη Νότιο Αμερική και οι κινητοποιήσεις των μάζων έχουν τρομοκρατήσει τον διεθνη καπιταλισμο που έχει κάμει τεράστιες επενδύσεις σ' αυτη την περιοχή.

Η Αμερική σαν ο παραδοσιακός χωροφύλακας αυτών των συμφερόντων σ' ολόκληρο τον κόσμο προσπαθεί απεγνωσμένα σήμερα να ζανακερούσει τη χαμένη της δύναμη στη μεταβιταμηκή εποχή.

Τι κέρδισε όμως με την εισβολή στη Γρενάδα; Οι δυνάμεις κατοχής κυνηγούν και συλλαμβάνουν τους ηγέτες του κινήματος Νιου Τζιούελ (New Jewel Movement) (του επαναστατικού κινήματος που πήρε την έναση το 79) για να διαλύσουν την επενδύσεις σ' αυτη την περιοχή.

Γενικά η ποιότητα της ζωής των κατοίκων βελτιώθηκε σημαντικά, ιδιαίτερα συγκρινόμενη με τη ζωή στην υπόλοιπη καραϊβική. Παρα το σημαίνει πως η κυβέρνηση της διακυβέρνησης Οστιν κι όσο κι αν διαφωνούμε με τον τρόπο που ανέβηκε στην εξουσία κανένας μαρξιστης, κανένας εργατικός πορευείται τον Αμερικανικό ιμπεριαλισμό στη σύγκρουση της Γρενάδας.

Και πραγματικά παρα τις «ευνοίες» συνθήκες για την εισβολή, πολύ λίγους έπεισε ο Ρήγκαν. Οταν μάλιστα γίνουν γνωστά στις πλατείες μάζες όλα τα στοιχεία απομόνωση του κασουμπούσμου στην Αμερική και στο Εξωτερικό θα είναι αφάνταστη.

τα του κεφαλίου.

Είναι αμφιβόλο αν η έμπειση απειλή του Ρήγκαν στους αντάρτες του Σ

ΠΡΟΔΩΝΕΤΑΙ ΞΑΝΑ Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Συνέχεια από τη σελ 1

λίστα από σημεία διαφωνίας με τον Αράφατ σταδιακά το μόνο σύνθημα που τους απόμεινε ήταν να φύγει ο Αράφατ από την Ο.Α.Π. ή να υπάρξει συλλογική γεγονότη.

Αν ο Αμπου Μούσσα και οι οπαδοί και συνεργάτες-του είχαν εντοπίσει τα λάθη της γεγονότης του Αράφατ κι αν τοποθετούσαν μπροστά στο παλαιστινιακό κίνημα ένα πειστικό πρόγραμμα επαναστατικής πολιτικής με προοπτικές νίκης τότε σίγουρα τα πράγματα θα ταν πολύ διαφορετικά για αυτούς.

Ας σημειωθεί ότι την εποχή που εκδηλώθηκε η «ανταρσία» τους η αντιδραστη ενάντια στον Αράφατ - ανεξάρτητα του αν δεν εκδηλωνόταν ανοιχτα - είχε πάρει μεγάλες διαστάσεις.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Άπο τη στιγμή που έλειπε η πολιτική καθαρότητα και το πρόγραμμα δράσης από τους «στασιαστές» ήταν πολύ εύκολο να γίνουν πολύνα στα χέρια του Ασσαντ που από καιρο προσπαθεί να «βάλει χέρι» στην Ο.Α.Π. Ας θυμηθούμε πως ήταν οι Συριακές δυνάμεις που το 1976 εισέβαλλαν στο Λιβανό για να συντρίψουν την επανάσταση των Αριστερών Λιβανών και των Παλαιστινών, τη στιγμή που βρισκόταν στα πρόθυμα της νίκης. Το γιατί ο Αμπου Μούσσα κι οι συνεργάτες του θέλουν να αγνοούν το ιστορικό αυτό μάθημα είναι άγνωστο σε μας. Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι ούτε η γεγονότης της Ο.Α.Π. εξήγησε καμμια φορά τη φύση του καθεστώτος της Συρίας και του ρόλου που παίζει στην Παλαιστινιακή Επανάσταση.

Στη Συρία, την Αιθιοπία, τη Μοζαμβίκη, το Αφγανισταν κ.ο.κ. - έχει ανατραπει εδώ και 20 περίπου χρόνια η φεουδαρχία και ο καπιταλισμός. Το μεγαλύτερο μέρος της οικονομίας έχει κρατικοποιηθεί κι υπάρχει μονοπάτιο του εξωτερικού και εσωτερικού εμπορίου. Η παληα αστική τάξη και τα σώματα ασφαλείας που διατηρούσε (κράτος) έχουν καταστραφει.

Οι κοινωνικές αυτες αλλαγές δεν έγιναν με την ενεργο και συνειδητη δράση της εργατικής τάξης κάτω από την γεγονότη σενος μαρξιστικού κόμματος. Έγιναν από μια κάστα στρατιωτικων που βασίστηκαν στην εργατική τάξη για να ανατρέψουν το σάπιο

καπιταλιστικό σύστημα που οδηγούσε τη χώρα στη μιζέρια και την εξαθλίωση.

Μια σειρα από τέτοια καθεστώτα δημιουργήθηκαν στον Τρίτο κόσμο μετα το 2ο Παγκ. Πόλεμο. Τα πιεστικα οικονομικα και κοινωνικα προβλήματα που επέβαλε στις χώρες αυτες η αποικιοκρατία και ο διεθνης καπιταλισμός έσπρωξαν ακόμα και στρατιωτικους στην ανατροπη του καπιταλισμου και την ανάληψη της εξουσίας. Επειδη η Εργατική τάξη στις χώρες αυτες ήταν αδύνατη και λόγω της καθυστέρησης της επανάστασης στη Δύση τα καθεστώτα που δημιουργήθηκαν χρησιμοποιήσαν σαν μοντέλλα τη Σοβ. Ενωση, την Κίνα, την Κούβα.

Έτσι όπως σ' αυτες τις χώρες έτσι και στη Συρία κυριαρχει μια γραφειοκρατική κάστα που έχει ανεβάσει τον εαυτο της πάνω από τις ράχες της εργατικής τάξης. Για να διατηρήσει τα συστήματα προνομίων που έχει δημιουργήσει (καλύτερες ευκαιρίες εκπαίδευσης, ψυχαγωγίας, διατροφης κοκ) διοίκα διχτατορικα κι απαγόρευει κάθε δημοκρατικο ελέγχο από την εργατική τάξη. Τα καθεστώτα αυτα δεν ακολουθουν διεθνιστικη πολιτικη και η εξωτερικη τους πολιτικη στοχεύει στη διατήρηση κι αναπτυξη της δύναμης του κράτους που διοικουν.

Η στάση τους μάλιστα απέναντι σε γνήσια επαναστατικα κινήματα είναι προδοτικη. Η νίκη τέτοιων κινημάτων και η πιθανότητα οικοδόμησης υγειων εργατικων δημοκρατιων όπως ήταν η Σοβ. Ενωση μεταξυ του 1917 και 1923 γεμίζει αυτα τα καθεστώτα με τρόμο.

Μ' αυτο τον τρόπο εξηγείται και η στάση της Συρίας το 1976 και σήμερα. Το καθεστώς Ασσαντ τρέμει την Παλαιστινιακη Επανάσταση όσο την τρέμουν τα αντιδραστικα αραβικα καθεστώτα και οι Σωνιστες του Ισραηλ. Γι' αυτο και καταπέζουν και φιμώνουν σήμερα τους Παλαιστίνιους στη Συρία (ούτε επιστολες δεν επιτρέπουν αν δεν τις ανοίξουν) και γι' αυτο είναι διατεθειμένοι να σκοτώσουν εκατοντάδες γυναίκες και μικρα παιδια για να συντρίψουν την ανεξάρτητη φωνη της Ο.Α.Π.

Το καθεστώς Ασσαντ έχει σκοπο αν καταφέρει να ελέγξει την Ο.Α.Π. να χρησιμοποιήσει τους Παλαιστίνιους σαν διπλωματικο απο σχέσεις και διαπραγματεύσεις του με το Ισραηλ, τους Αμερικάνους και τα Αραβικα καθεστώτα.

Επιδιώκει ακόμα να γίνει το

άλλο, γυρίζουν τόσο γρήγορα σαν σκληρες κινηματογραφικης ταινιας που καλακαλα δεν καταφέρνεις να διαβάσεις τα γράμματα των υποτίτλων.

Το φάντασμα της δικτατοριας άρχισε ξανα να πλανιέται πάνω απ' τα κεφάλια μας. Οι γιάνκηδες θα μας πνίξουν στο αίμα. Χρόνια τώρα τα ίδια κάνουν παντού σ' αυτην την γη, μόνο που αυτην τη φορα δεν κράτησαν ούτε τα προσχήματα.

Θυμάμαι όλα αυτα τα χρόνια που πέρασαν από τό-

Ο Αράφατ στην Τρίπολη εποπτεύει τις Συριακες δυνάμεις. Ποτε δεν εξήγησε τη φύση και το ρόλο του Συριακου καθεστώτος, ούτε ακόμα μετα την εισβολη στο Λιβανο το 1976.

πιο ισχυρο κράτος στον Αραβικο κόσμο που θα καθοδηγει τις εξελιξεις προς όφελος της γραφειοκρατιας που κυβερνα τη Συρια.

Σ' αυτες τις επιδιώξεις ο Ασσαντ βρήκε σύμμαχο τον Γκαντάφι που κυβερνα σαν βοναπάρτης κι εκείνος τις καταπιεσμένες μάζες της γειτονικης Λιβύης.

ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ

Οι Παλαιστίνιοι — ο πιο βασανισμένος, ο πιο ηρωϊκος λαος της εποχης μας έχουν δικαιωμα να ζήσουν ειρηνικα. Η γεωγραφικη τους θέση κοντα στις πηγες ενέργειας των εργοστασιων της Δύσης τους έχει στοιχισει τον ασταμάτητο πόλεμο για δεκαετιες τώρα ενάντια σε εχθρους και «φίλους» χιλιάδες φορες δυνατοτερους απ' αυτους. Ο ηρωισμος και η καρτερικότητα τους, τους έχουν ανεβάσει ψηλα στη συνείδηση του Παγκόσμιου επαναστατικου κινημάτος. Κάθε ήττα των Παλαιστίνιων είναι και πισωγύρισμα για τις δυνάμεις που πολεμουν τον ίδιο εχθρο, τους Ιμπεριαλιστες και τον διεθνη καπιταλισμου και της πολιτικης των κυβερνησεων τους.

Η διασπορα των Παλαιστίνιων σ' όλα τα Αραβικα καθεστώτα αποτέλεσε μία τραγικη εξέλιξη για το κίνημα.

Αυτη δύμως η κατάσταση μπορει ν' αντιστραφει. Μπορει να βάλει τους Παλαιστίνιους αγωνιστες στην πιο ευνοικη θέση.

Μπορει σήμερα να περιτριγυρίζονται απο εχθρικες και «φιλικες» προδοτικες δυνάμεις. Αν δύμως αναγνωρίσουν τους πραγματικους σύμμαχους και

τους εχθρους τους θα έχουν βάλει τα θεμέλεια για τη νίκη της Παλαιστινιακης Επανάστασης.

ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΣΤΑΘΗ.

Σ' όλες τις χώρες αυτες οι μάζες είναι καταπιεσμένες κι εκμεταλλευμενες. Είτε απο τον Ιμπεριαλισμο και τον καπιταλισμο είτε απο γραφειοκρατικες κάστες. Η παγκόσμια κρίση του καπιταλισμου κάνει αυτα τα καθεστώτα ακόμα πιο αδύνατα.

Η βασικη αντίθεση για τους Παλαιστίνιους δεν είναι αυτη μεταξυ Αραβικου Εθνων και Ισραηλ. Κι η επανάσταση τους δεν είναι εθνικη.

Οι Ισραηλίτες εργάτες δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν μα τους Παλαιστίνιους. Η κρίση στην Ισραηλίτικη οικονομια και κοινωνια σπρώχνει ολοένα και περισσότερες μάζες στην αμφισβήτηση του καπιταλισμου και της πολιτικης των κυβερνησεων τους.

Οι καταπιεσμένες αραβικες μάζες λοιπον κι η Εργατικη τάξη του Ισραηλ είναι οι πανίσχυροι σύμμαχοι των Παλαιστίνιων. Κι η επανάσταση τους είναι διεθνιστικη.

Απο τη στιγμη που η Παλαιστινιακη Επανάσταση οπλιστει με μια ταξικη πολιτικη για ανατροπη των αντιδραστικων κυβερνησεων στις Αραβικες χώρες και το Ισραηλ παρα τις δυσκολιες που θα συναντήσει στα αρχικα στάδια θα γίνει ακαταμάχητη.

Πολλες φορες αποκαλον τους μαρξιστες ρομαντικους κι εξωπραγματικους. Κι δύμως οι Μαρξιστικες ιδεες είναι οι πιο ρεαλιστικες κι ο σοσιαλιστικος δρόμος ο μόνος υλοποιήσιμος

ΔΩΡΟΣ Μ.

νεις, πως πέρασες όλα αυτα τα χρόνια που χωρίσαμε, μόνο που σε τέτοιες στιγμες τα προσωπικα μας έχουν λιγότερη σημασία. Ας τ' αφήσουμε λοιπον αυτα για καλύτερες μέρες που οπωσδήποτε θάρθουν.

Μέχρι τότε καλη αντάμωση.

Σε φίλω ο αντρόφος Αλέρτο. Σε φί

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Η πρωτοβουλία Γκουεγιαρ έχει περάσει πια στην ιστορία της Κυπριακής πολιτικής σαν μια ακόμα αποτυχημένη προσπάθεια για να πρωθει λύση στο εθνικό ζήτημα. Υπάρχουν ακόμα οι φωνές που εξακολουθούν να επιμένουν ότι η πρωτοβουλία συνεχίζεται, αλλα κανένας δεν τις λαμβάνει σοβαρά υπ' όψη.

Η πρωτοβουλία ταρακούνησε γερά τα νέα της Κυπριακής πολιτικής σκηνής. Η κυβέρνηση Κυπριανού βρέθηκε σε μεγάλο δίλλημα έχοντας να διαλέξει ανάμεσα στη γραμμή Παπαντρέου και ΑΚΕΛ. Η Κοινοπραξία πέρασε σκληρή δοκιμασία σύμφωνα με τα λόγια του Παπαϊωάννου. Ο ίδιος ο Παπαντρέου βρέθηκε σε μεγάλο δίλλημα όταν είδε όλη την προσπάθεια του για διεθνοποίηση να τον φέρνει μέσα από ένα μεγάλο κύκλο πίσω στο παζάρεμα των ενδοκυπριακών.

Ο Κυπριανού, για να συμβιβάσει τις αντιθέσεις, διάλεξε ένα συγχισμένο συνδυασμό δύο αντιφατικών τοποθετήσεων: υποστηρίζει της πρωτοβουλίας αλλα απόρριψη των δειχτών. Η θέση αυτή ικανοποίησε την ΕΔΕΚ αλλα ασφαλώς δεν ικανοποίησε το ΑΚΕΛ και τον ΔΥΣΗ, ούτε και έσωσε βέβαια το Ρολάνδη.

Εσωτερικά το ΑΚΕΛ διαδραματίζει τον πιο δραστήριο ρόλο όσον αφορά «νέες ιδέες»

και την υιοθέτηση πιο αποφασιστικής στάσης για το Κυπριακό. Αυτό γιατί σαν «συγκυβέρνηση» είναι υποχρεωμένο να δικαιολογεί τον εαυτό του απέναντι στα μέλη του. Έτσι προτού σβήσουν ακόμα οι απόρχοι από την πρωτοβουλία Γκουεγιαρ, το ΑΚΕΛ εμφανίστηκε με δύο νέες εισηγήσεις: τη συνάντηση κορυφής από τη μια ανάμεσα στον Κυπριανού και τον Ντεκτάς και τη συνάντηση ανάμεσα στους αρχηγούς των κομμάτων στο Βορρά και το Νότο από την άλλη. Και προς τι οι συναντήσεις; Προς τη δημιουργία κλίματος καλύτερης κατανόησης.

Εκεί όμως είναι που βρίσκεται η ρίζα του προβλήματος: Στην έλλειψη κατανόησης; Συναντήσεις κορυφής έγιναν και στο παρελθόν. Όπως έγιναν και συναντήσεις ανάμεσα στους αρχηγούς των κομμάτων. Όπως βέβαια, έγιναν και άλλες πρωτοβουλίες, και άλλες πρόσφυγες, και άλλες επανενάρξεις των ενδοκυπρια-

κων συνομιλιών. Αυτη η ιστορία πάει για δέκα χρόνια δίχως αποτέλεσμα.

Όμως, συνεχίζεται και το ότι συνεχίζεται δεν είναι τυχαίο. Από τη στιγμή που η αναζήτηση της λύσης του Κυπριακού γίνεται μέσα στα καπιταλιστικά πλαίσια, η πολιτική ηγεσία του τόπου είναι αναγκασμένη να επιστρέψει ξανα και ξανα στις ίδιες, ζεπερασμένες, ακομα και δοκιμασμένες μεθόδους. Αυτο ισχύει όχι μόνο για το ΑΚΕΛ και τη δεξιά αλλα ακομα και για την ΕΔΕΚ: η θέση του κόμματος είναι υπέρ της επανέναρξης των διακοινοτικών — με όρο όμως την αποχώρηση των Τουρκικών στρατευμάτων. Το πρόβλημα μ' αυτη τη θέση είναι οτι δεν μας εξηγα ΠΩΣ θα φύγουν τα Τουρκικά στρατευμάτα.

Καμια γραμμη η οποία ζεκίνα από μια εθνική αντιμετώπιση του Κυπριακού, και παραβλέπει τον ταχικο του χαραχτήρα, δεν μπορει να οδηγήσει σε λύση. Οι ηγεσίες και του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ βλέπουν το Κυπριακο από εθνική σκοπια, υποστηρίζοντας ότι αυτο είναι αναγκαίο γιατι περνούμε εθνικοαπελευθερωτικό στάδιο. Πάνω σε εθνική βάση, είμαστε αντιμέτωποι με ασυμφιλιώτα εθνικά συμφέροντα. Για αυτό οι αστοι δεν μπορουν να δώσουν μόνιμη και ειρηνική λύση στο πρόβλημα. Οι μόνοι οι οποίοι έχουν κοινα συμφέροντα είναι οι Ε/Κ και Τ/Κ εργάτες, γι αυτο και μόνο η εργατική τάξη του τόπου μπορει να δώσει λύση.

Σε τι θα αποσκοπήσει μια συνάντηση των αρχηγών των κομμάτων; Στο εξης και μόνο: να γεμίσει τους τίτλους των εφημερίδων και ειδικα της Χαραυγής με πυχαιους τίτλους για 2-3 μέρες και ν' αποδείξει στις μάζες του ΑΚΕΛ ότι η ηγεσία τους κάνει το παν για βοηθήσει στη λύση. Δεν μπορει να παιξει κανένα άλλο ρόλο από τη στιγμη που οι αρχηγοι των κομμάτων μιλουν σαν εκπρόσωποι εθνοτήτων κι όχι τάξεων.

Στις αρχες του '82 οι αρχηγοι των αριστερων κομμάτων, συναντήθηκαν στην Τρίπολη της Λιβύης. Και έφυγαν μέσα από έντονους διαξιφισμούς! Αντι να συζητουν σαν εκπρόσωποι της Κυπριακης εργατικης τάξης και των συμφερόντων, της συζητούσαν σαν εκπρόσωποι των Ε/κυπρίων από τη μια και των Τ/Κ από την άλλη! Απο εκείνη τη στιγμη η συνάντηση ήταν καταδικασμένη! Η μόνη απόφαση την οποία εβγαλε εκείνη η συνάντηση, μια απόφαση που αποτελει προσβολη για την Κυπριακη Αριστερα, ήταν να'επαναληφθει η συνάντηση με εκπρόσωπους και των δεξιών κομμάτων!

Η σημερινη θέση του ΑΚΕΛ αποτελει επανεμφάνιση της τότε απόφασης στην Τρίπολη. Το τι νέο θα προσφέρει η παρουσία των δεξιών ηγετων τη στιγμη που οι αριστεροι δεν μπόρεσαν να καταλήξουν πουθενα, αποτέλει μυστήριο.

Παρόμοια ισχύουν και για μια συνάντηση κορυφής. Τι επιδιώκεται μέσα από μια τέτοια συνάντηση, τι στόχοι μπαίνουν και πως επιτυγχάνονται, αποτελει ρόλου δευτερεύουσας σημασίας ζητήματα. Για λόγους μαζικης κατανάλωσης, και πάλι, η συνάντηση κορυφής γίνεται αυτοσκοπος.

Οι συναντήσεις κορυφής δεν λύουν το πρόβλημα

Για τόσα χρόνια το κυπριακο βρίσκεται σ' ένα φαύλο κύκλο — κι όμως η ηγεσία της Αριστερας αρνείται να προχωρήσει στα σωστα συμπεράσματα. Μόνο η εργατικη τάξη ενωμένη, με κοινους στόχους στο Βορρα και το Νότο, μπορει να διώξει την κατοχη εξαλείφοντας ταυτόχρονα την εκμετάλλευση. Αν οι ηγεσίες του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ θέλουν πραγματικα να βάλουν τις βάσεις για τη λύση στο

Κυπριακο προβλημα, τότε σαν πρώτο βήμα πρέπει να προχωρήσουν με το ενιαio Μέτωπο της Αριστερας στη βάση ενος σοσιαλιστικου προγραμματος για τον τοπο και, σαν δεύτερο, να καλέσουν τα Τ/Κ εργατικα κόμματα, σ' ένα κοινο Μέτωπο Ε/Κ-Τ/Κ εργαζομένων για την αποτίναξη της κατοχης και κάθε καταπίεσης.

ΑΝΤΡΟΣ ΠΑΓΙΑΤΟΣ

ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ Σ.Ε. ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Όλα τα έξοδα αυτής της έκδοσης καλύφθηκαν από φίλο της εφημερίδας μας ο οποίος προτιμά να παραμείνει ανώνυμος. Είναι με τέτοιες γενναιόδωρες εισφορές και εκαποντάδες άλλες μικρότερες που η Σ.Ε. κατορθώνει και συνεχίζει τον αγώνα της για λευτερια και σοσιαλισμό. Αν ακολουθήσουν κι άλλοι το παράδειγμα του σύντροφου η Σ.Ε. θα ναι σύντομα βδομαδιάτικη.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση

σοσιαλιστικη
εκφραση

Σοσιαλιστικη Εκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσια

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Αγίου Δομετίου 53

Εγκωμη - Λευκωσια

Τηλ. 61553

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Για ένα χρόνο, 12 φύλλα:

Εσωτερικο: £2.500

Εξωτερικο:

Ελλάδα: £3.500

Ευρώπη: £4.000

Αμερικη: £4.500

Συντονιστικη Επιτροπη